

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

2ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 1 Νοεμβρίου 2022 με την εξής σύνθεση: Αικατερίνη Ζερβού- Πρόεδρος, Χρυσάνθη Ζαράρη -Εισηγήτρια και Χρήστο Σώκο, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 23.09.2022 Προδικαστική Προσφυγή με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 1318/26.09.2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «... ...», που εδρεύει στην ..., (εφεξής α προσφεύγων), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά της (εφεξής αναθέτουσα αρχή) όπως εκπροσωπείται νόμιμα

Με την υπό εξέταση Προδικαστική Προσφυγή ο προσφεύγων αιτείται να ακυρωθεί η με αρ. πρωτ. οικ. 101564/15.09.2022 απόφαση της αναθέτουσας αρχής και τα επικυρωθέντα με αυτήν πρακτικά καθ' ο μέρος απορρίφθηκε η προσφορά του και κατ' επέκταση ματαιώθηκε ο διαγωνισμός που προκηρύχθηκε με την με αρ. .../2022 διακήρυξη περί διενέργειας ανοικτού διεθνούς ηλεκτρονικού διαγωνισμού για την ανάδειξη αναδόχου παροχής υπηρεσιών φύλαξης και ασφαλείας για τις Διευθύνσεις της, συνολικού προϋπολογισμού 339.000,00€, συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. (182.260,00€ άνευ ΦΠΑ για 24 μήνες πλέον δικαιώματος προαίρεσης για 12 επιπλέον μήνες) με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, αποκλειστικά βάσει τιμής (Α/Α συστήματος ...).

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1.Επειδή, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή ασκήθηκε στο πλαίσιο διαγωνιστικής διαδικασίας η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016. Επομένως, θεμελιώνεται η καθ' ύλην αρμοδιότητα της ΕΑΔΗΣΥ.

2. Επειδή, για την άσκηση της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής έχει κατατεθεί και δεσμευθεί το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ..., ποσού ύψους € 912,00 Ευρώ (βλ. ταυτόριθμο παράβολο αυτόματης δέσμευσης).

3. Επειδή, περαιτέρω, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή, έχει ασκηθεί: α) εμπρόθεσμα, δοθέντος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στις 16.09.2022 δια μέσω της «επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, β) με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι του ΠΔ 39/2017 και γ) είναι νομίμως υπογεγραμμένη.

4. Επειδή, ο προσφεύγων ως προσφέρων στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, θεμελιώνει προφανές έννομο συμφέρον για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος με το οποίο απορρίφθηκε η προσφορά του, επιδιώκοντας ευλόγως να του ανατεθεί η σύμβαση.

5. Επειδή, στις 26.09.2022, η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο και απέστειλε στην ΕΑΔΗΣΥ στις 07.10.2022 τις απόψεις της, τις οποίες κοινοποίησε αυθημερόν στον προσφεύγοντα, ομοίως δια της «επικοινωνίας».

Επομένως, σε συνέχεια των ανωτέρω, νομίμως και παραδεκτώς εισάγεται η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή ενώπιον του 2ου κλιμακίου με την με αρ.1881/2022 Πράξη της Προέδρου Κλιμακίου.

6. Επειδή με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η προσφορά του προσφεύγοντος, με την εξής αιτιολογία « *Η αναθέτουσα αρχή υιοθετεί το*

σκεπτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού σχετικά με τον αποκλεισμό του οικονομικού φορέα «... ...» και επιπλέον επισημαίνει τα εξής: Η αρνητική απάντηση («ΟΧΙ») που έδωσε η εταιρεία στο ΕΕΕΣ στο ερώτημα «Ο οικονομικός φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ) ..., δ);», συνιστά ψευδή δήλωση εκ μέρους της, καθώς η εταιρεία έχει κατά το παρελθόν - και πάντως εντός της κρίσιμης τριετίας της παρ. 10 άρ. 73 του Ν. 4412/2016 - οριστικώς αποκλεισθεί από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες [ενδεικτικά, διαγωνισμός ΑΑΔΕ: βλ. ΑΕΠΠ 1598/2021 και ΔΕφΑθ 614/2022, διαγωνισμός ΑΕ: βλ. ΑΕΠΠ 235/2021 και ΔΕφΑθ 160/2021, διαγωνισμός Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας: βλ. ΑΕΠΠ 789/2021 & ΔΕφΘεσ 115/2021, διαγωνισμός Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας: βλ. ΑΕΠΠ 812/2021 και ΔΕφΘεσ 214/2022, διαγωνισμός αναθέτοντος φορέα (αγνώστων στοιχείων λόγω απόκρυψης της επωνυμίας): βλ. ΑΕΠΠ 1696/2021] γιατί κρίθηκε ένοχη ψευδών δηλώσεων, αποκρύπτοντας πραγματικά περιστατικά από το ΕΕΕΣ που αφορούν λόγο αποκλεισμού (περίπτωση ζ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του Ν. 4412/2016). Επομένως, κατά παράβαση της επιβαλλόμενης από την παράγραφο 2.2.3.4 περ. (ζ) της διακήρυξης υποχρέωσής της, η αιτούσα - στον παρόντα διαγωνισμό - υπέβαλε ανακριβή δήλωση, απέκρυψε πληροφορίες δηλαδή που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού της από τη διαγωνιστική διαδικασία, πράξη που αποτελεί λόγο αποκλεισμού, ο οποίος προβλέπεται από τη διακήρυξη και συνεπάγεται την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να θέσει εκτός διαγωνισμού τον διαγωνιζόμενο, η δήλωση του οποίου δια του ΕΕΕΣ διαπιστώνεται ότι είναι αντικειμενικά ανακριβής. Η ανακριβής δήλωση του οικονομικού φορέα ότι είναι σε θέση να επιβεβαιώσει ότι δεν έχουν υπάρξει σε βάρος του κρίσεις περί ψευδών δηλώσεων/αποκρύψεων, συνιστούν και στα πλαίσια του τρέχοντος διαγωνισμού σοβαρή ψευδή δήλωση/απόκρυψη, ήτοι ενέργεια που κλονίζει

την αξιοπιστία της «... ...» ενώπιον της αναθέτουσας και άγει στον αποκλεισμό του φορέα (ΕΑ ΣτΕ 735/2020, 40/2019). Δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγχει αυστηρώς αν τηρήθηκαν τα κριτήρια, που η ίδια έχει καθορίσει, είναι υποχρεωμένη να αποκλείσει από τον διαγωνισμό τον οικονομικό φορέα, τηρουμένης με τον τρόπο αυτό της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της υποχρέωσης διαφάνειας. Στο πλαίσιο αυτό –και σε συνδυασμό πάντα με τη διάταξη του άρθρου 79 του Ν. 4412/2016 - κρίθηκε ότι η παράλειψη δήλωσης μη συνδρομής λόγου αποκλεισμού δεν μπορεί να τύχει διευκρίνισης από την Επιτροπή Διαγωνισμού και δεν καθιστά επιτρεπτή την κλήση προς συμπλήρωσή της, αφού θα απαιτείτο κατ' ουσίαν υποβολή συμπληρωμένου ΕΕΕΣ επί στοιχείων που δεν έχουν δηλωθεί εξ αρχής αν και ζητούνταν εξ αρχής επί ποινή αποκλεισμού.

Σχετικά με την υποβολή του εγγράφου «ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΕΕΣ» από τον ΟΦ και έχοντας υπόψη την απόφαση ΣτΕ 753/2020, λεκτέα είναι τα εξής: Επειδή ο ΟΦ απάντησε αβασίμως - για τους λόγους που προεκτέθηκαν - αρνητικά, ήτοι «ΟΧΙ», στο ερώτημα του Μέρους ΙΙΙ, ενότητα Γ, σελ. 9 του ΕΕΕΣ και επομένως συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού κατ' άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, δεν υφίσταται περιθώριο υποβολής από τον οικονομικό φορέα συμπληρωματικών ή διευκρινιστικών στοιχείων, δεδομένου ότι ο συνιστάμενος στην υποβολή ανακριβούς δηλώσεως λόγος αποκλεισμού δεν δύναται να αναιρεθεί μεταγενεστέρως, με την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων ή διευκρινίσεων σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν τον διαγωνιζόμενο στη συμπεριφορά αυτή. Επίσης με την φράση «Δια της παρούσης υπεύθυνης δήλωσής μας, διευκρινιστικών προς την αρνητική απάντησή μας στο ΕΕΕΣ [δεδομένου ότι κατά την άποψή μας και σύμφωνα με τις περισσότερες δικαστικές αποφάσεις δεν υπέπεσε η εταιρία μας σε καμία ψευδή δήλωση στο παρελθόν, ώστε να πρέπει να αναφερθεί στο παρόν ΕΕΕΣ ...]», ο ΟΦ υπέπεσε σε σφάλμα και τούτο διότι, το σχετικό ερώτημα του ΕΕΕΣ αφορούσε στη δήλωση πραγματικού γεγονότος (εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της

απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής και εάν έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές) και όχι στην κρίση του υποψηφίου περί της εν τέλει συνδρομής ή μη του συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού, εάν δε ο ΟΦ διατηρούσε αμφιβολίες ως προς την έννοια των κρίσιμων όρων της διακήρυξης και του επιμάχου ερωτήματος του ΕΕΕΣ, είχε τη δυνατότητα να ζητήσει διευκρινίσεις, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2.1.3 της διακήρυξης. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι - στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών - ο οικονομικός φορέας ηττήθηκε σε όλες τις προδικαστικές προσφυγές που εντόπισε η αναθέτουσα αρχή, τις οποίες άσκησε ενώπιον της ΑΕΠΠ (νυν ΕΑΔΗΣΥ) σχετικά με τον εξεταζόμενο λόγο αποκλεισμού. Οι σχετικές αποφάσεις της ΑΕΠΠ είναι οι 176/2019, 235/2021, 789/2021, 812/2021, 1568/2021, 1598/2021, 1696/2021 και 1758/2021». Περαιτέρω, η αναθέτουσα αρχή κατόπιν απόρριψης του συνόλου των προσφορών, για διάφορους λόγους, αποφάσισε την ματαίωση της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης και την επανάληψη της.

7. Επειδή, ο προσφεύγων κατόπιν παράθεσης, σχετικού, ιστορικού, ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως απορρίφθηκε η προσφορά του και σε κάθε περίπτωση με εσφαλμένη αιτιολογία και τούτο διότι κατά τους ισχυρισμούς του «Η απάντηση «ΟΧΙ», στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων είναι απολύτως ορθή καθόσον δεν απέκρυψε κανένα απολύτως στοιχείο όσον αφορά τους αποκλεισμούς του από προγενέστερους διαγωνισμούς, αλλά αντίθετα υπέβαλε σχετική συνοδευτική του ΕΕΕΣ υπεύθυνη δήλωση, άλλωστε «η ανακριβής και αβάσιμη απάντηση στο ΕΕΕΣ», δεν αποτελεί από μόνη της και άνευ ετέρου νόμιμη και επαρκή αιτιολογία για τον αποκλεισμό του. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι ένας οικονομικός φορέας αποκλείεται από δημόσιο διαγωνισμό αν κριθεί ένοχος για υποβολή «σοβαρών», και «απατηλών» δηλώσεων ή για απόκρυψη πληροφοριών, εφόσον αποδειχθεί δόλιος σκοπός παραπλάνησης της αναθέτουσας αρχής («εκ προθέσεως»), ωστόσο, κατά τους ισχυρισμούς του ουδέποτε αποκλείσθηκε από διαγωνιστική διαδικασία ως ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων και δεν είχε υποχρέωση να

απαντήσει θετικά στο οικείο ερώτημα προβαίνοντας η ίδια σε τέτοιο αξιολόγηση. Παρά ταύτα, ισχυρίζεται, και ως μη όφειλε, προκειμένου να μην υπάρχει η παραμικρή υπόνοια ότι επιθυμεί να αποκρύψει στοιχεία από την αναθέτουσα αρχή, συνυπέβαλε με το ΕΕΕΣ του την από 08-06-2022 συμπληρωματική υπεύθυνη δήλωση, ούτως, ΔΕΝ αποσιώπησε κανέναν προγενέστερο αποκλεισμό της λόγω «απόκρυψης στοιχείων», αλλά αντίθετα, προσκόμισε αναλυτική υπεύθυνη δήλωση στην οποία μνημονεύονται όλοι οι κρίσιμοι αποκλεισμοί όπου εξηγεί ότι ορθά απάντησε «ΟΧΙ», πλην όμως ανέφερε αναλυτικά όλους τους αποκλεισμούς και τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί, ούτως ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή υπόνοια επιχειρεί να αποκρύψει κάποιο κρίσιμο στοιχείο από την αναθέτουσα αρχή. Στη συνέχεια, αναφέρει ότι κλήθηκε από την αναθέτουσα αρχή να προσκομίσει τις αποφάσεις που μνημονεύει στη συμπληρωματική υπεύθυνη δήλωση του, επεξηγηματική του ΕΕΕΣ του και συγκεκριμένα τις εξής αποφάσεις: **105/2021 ΔΕφΘεσ, 160/2021 ΔΕφΑθ, 614 ΤρΔΕφΑθ, 690/2022 ΤρΔΕφΑθ, 998/2022 ΤρΔΕφΑθ, 115/2021 ΔΕφΘεσ, 214/2022 ΔΕφΘεσ**, αίτημα στο οποίο ανταποκρίθηκε και παραθέτει ισχυρισμούς σχετικά με τους οικείους αποκλεισμούς και συγκεκριμένα:

α) την περίπτωση της ΑΑΔΕ από την οποία αποκλείστηκε με την αιτιολογία ότι «Ο συμμετέχων Ο.Φ., λοιπόν, όφειλε να απαντήσει ΘΕΤΙΚΑ στην ερώτηση: «Ο οικονομικός φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β)... και περαιτέρω να αναφέρει τους Διαγωνισμούς από τους οποίους αποκλείστηκε λόγω απόκρυψης στοιχείων, έτσι ώστε να μην υποπέσει σε σοβαρή ψευδή δήλωση και απόκρυψη στοιχείων.» και ισχυρίζεται ότι δεν κρίθηκε ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων, «ούτε καταλογίστηκε στην εταιρία μας δόλος για την απόκρυψη πληροφοριών, και άρα δεν είχαμε υποχρέωση να αναφέρουμε τον συγκεκριμένο αποκλεισμό μας στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού» αλλά και ότι «ο λόγος που στον διαγωνισμό της ΑΑΔΕ δεν μνημονεύσαμε τους

προαναφερόμενους αποκλεισμούς μας από ... και, με αποτέλεσμα να θεωρηθεί εν τέλει ότι προβήκαμε σε απόκρυψη στοιχείων από το ΕΕΕΣ μας είναι ότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της εταιρίας μας στον διαγωνισμό της ΑΑΔΕ είχαν ήδη δημοσιευτεί οι αποφάσεις ΔΕΦΑΘ 160/2021 και ΔΕΦΘες/νίκης 105/2021, με τις οποίες κρίθηκε ότι η εταιρία μας ΔΕΝ υπείχε σχετική υποχρέωση. Άρα, η εταιρία μας, καλόπιστα ενεργώντας και συμμορφούμενη με τις δικαστικές αποφάσεις δεν δήλωσε στο ΕΕΕΣ του διαγωνισμού της ΑΑΔΕ προγενέστερους αποκλεισμούς της από έτερους διαγωνισμούς, διότι είχε την εύλογη πεποίθηση, την οποία της δημιούργησαν οι δικαστικές αποφάσεις, ότι δεν υπείχε σχετική υποχρέωση, και όχι επειδή προσπαθούσε να αποκρύψει κάτι. Μάλιστα, ακριβώς επειδή οι δικαστικές αποφάσεις ΔΕΦΑΘ 160/2021 και ΔΕΦΘες/νίκης 105/2021 είχαν δικαιώσει την εταιρία μας, απολύτως καλόπιστα θεωρούσαμε ότι το ίδιο θα συνέβαινε και με τον διαγωνισμό της ΑΑΔΕ. Σε κάθε περίπτωση, εξαιτίας της διατύπωσης της απόφασης, στην οποία δεν αναφέρεται, και μάλιστα ρητά και με σαφήνεια, ότι η εταιρία μας αποκλείστηκε με βάση τη διάταξη της περ. ζ' της παρ.4 του άρθρου 73 Ν. 4412/2016, ευλόγως και απολύτως καλόπιστα η εταιρία μας δεν θεώρησε ότι έχει αποκλειστεί σε κάποια διαγωνιστική διαδικασία με βάση τον συγκεκριμένο λόγο αποκλεισμού, ώστε να έχει υποχρέωση να απαντήσει θετικά στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ του προκείμενου διαγωνισμού.».

Αναφορικά με την περίπτωση της ... κατόπιν παράθεσης του οικείου ερωτήματος του ΕΕΕΣ, και την αιτιολογία απόρριψης του «Αυτή η απάντηση, συνιστά ψευδή δήλωση εκ μέρους της «... ...», καθώς η εταιρεία έχει κατά το παρελθόν οριστικώς αποκλεισθεί από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες λόγω απόκρυψης στοιχείων από ΤΕΥΔ (περίπτωση ζ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του Ν. 4412/2016).», ισχυρίζεται ότι ομοίως δεν κρίθηκε ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων, ώστε να υπέχει υποχρέωσης δήλωσης του, αλλά και ότι στον παρόντα διαγωνισμό μνημόνευσε στην συμπληρωματική του ΕΕΕΣ υπεύθυνη δήλωσή την με αρ. 160/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία κρίθηκε ότι η απόφαση απόρριψης της προσφοράς του από την ... ήταν εσφαλμένη και ανεστάλη, και στη συνέχεια η

... ως αναθέτουσα αρχή του διαγωνισμού ανακάλεσε την απόφαση απόρριψής του και αποδέχθηκε τη συμμετοχή του διαγωνιστική διαδικασία, με αποτέλεσμα να καταργηθεί η δίκη (αρ. 1682/2022 απόφαση ΔΕΦΑΘ σχετικά με την αίτηση ακύρωσης της με αρ. 235/2021 Απόφασης ΑΕΠΠ).

Αναφορικά με την από 8-9-2021 απόφαση έγκρισης από τον Γενικό Διευθυντή Εφοδιαστικής Αλυσίδας και Ψηφιοποίησης του Πρακτικού Τεχνικής Αξιολόγησης Προσφορών, από όπου αποκλείστηκε με την αιτιολογία ότι *«Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη όλα τα προαναφερόμενα κρίνει ότι πληρούνται η αντικειμενική υπόσταση του άρθρου 6.1.8. της διακήρυξης του διαγωνισμού, που συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού και προτείνει τον αποκλεισμό του Οικονομικού Φορέα «...» από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία.»*, ισχυρίζεται δε, ότι ισχύουν τα αναφερόμενα για τις ως άνω περιπτώσεις δοθέντος ότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του στον διαγωνισμό της ... είχαν ήδη δημοσιευτεί οι αποφάσεις ΔΕΦΑΘ 160/2021 και ΔΕΦΘες/νίκης 105/2021, με τις οποίες κρίθηκε ότι ΔΕΝ υπείχε σχετική υποχρέωση.

Αναφορικά με τον διαγωνισμό του , ισχυρίζεται ότι δεν κρίθηκε αποκλειστέος από την αναθέτουσα αρχή, αλλά από την ΑΕΠΠ, με την αιτιολογία ότι *«παρέλειψε να απαντήσει θετικά σε ερώτημα του ΕΕΕΣ, ως προς το αν είχε κριθεί ένοχη ψευδών δηλώσεων/απόκρυψης λόγων αποκλεισμού της σε προηγούμενο διαγωνισμό»*. Επαναλαμβάνει δε ότι και πάλι δεν υπήρχε κρίση περί υποβολής «σοβαρής ψευδούς δήλωσης» ή «απόκρυψης πληροφοριών», ή ενήργησε με δόλο, ώστε να υπάρχει υποχρέωση να δηλώσει τον συγκεκριμένο αποκλεισμό παρότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του είχαν ήδη δημοσιευτεί οι αποφάσεις ΔΕΦΑΘ 160/2021 και ΔΕΦΘες/νίκης 105/2021, με τις οποίες κρίθηκε ΔΕΝ υπείχε σχετική υποχρέωση.

Αναφορικά με τον διαγωνισμό του , ισχυρίζεται ότι και πάλι δεν κρίθηκε αποκλειστέος από την αναθέτουσα αρχή, αλλά από την ΑΕΠΠ, με την αιτιολογία ότι *«παρέλειψε να απαντήσει θετικά σε ερώτημα του ΕΕΕΣ, ως προς το αν είχε κριθεί ένοχος ψευδών δηλώσεων/απόκρυψης λόγων*

αποκλεισμού της σε προηγούμενο διαγωνισμό», όπου και πάλι δεν υπήρχε κρίση περί εκ μέρους του υποβολής «σοβαρής ψευδούς δήλωσης» ή «απόκρυψης πληροφοριών», ή ότι ενήργησε με δόλο, ώστε να υπάρξει υποχρέωση σχετικής δήλωσης και επαναλαμβάνει ότι είχαν ήδη δημοσιευθεί οι αποφάσεις ΔΕΦΑΘ 160/2021 και ΔΕΦΘες/νίκης 105/2021.

Συνοψίζοντας, ισχυρίζεται ότι «η εταιρία μας δεν έχει αποκλειστεί ποτέ και από καμία διαγωνιστική διαδικασία ως «ένοχη σοβαρών εκ προθέσεως απατηλών δηλώσεων», και δεν υπήρξε ποτέ καμία κρίση ότι η εταιρία μας επιχείρησε δολίως να παραπλανήσει οποιαδήποτε αναθέτουσα αρχή, και άρα ορθά απάντησε «ΟΧΙ» στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν έχει κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η εταιρία μας υπέβαλε συνοδευτική υπεύθυνη δήλωση, στην οποία συμπεριέλαβε όλους τους σχετικούς αποκλεισμούς από προγενέστερους διαγωνισμούς (και τις σχετικές αποφάσεις ΑΕΠΠ και Διοικητικών Δικαστηρίων), χωρίς ουδέν να αποκρύψει από την αναθέτουσα αρχή. Επομένως, προδήλως εσφαλμένα η αναθέτουσα αρχή απέκλεισε την εταιρία μας, αφ' ης στιγμής γνωστοποίησε στην αναθέτουσα αρχή με δική της πρωτοβουλία όλους τους κρίσιμους αποκλεισμούς της από προηγούμενους διαγωνισμούς, χωρίς να επιχειρήσει να αποκρύψει τίποτα. (γ) Σε κάθε περίπτωση, η απλή «απόκρυψη πληροφοριών» σε παρελθόντα διαγωνισμό άλλου αναθέτοντος φορέα ΔΕΝ εμπίπτει στους λόγους αποκλεισμού και δεν υπήρχε υποχρέωση αναφοράς του [του αποκλεισμού σε άλλον διαγωνισμό] στο ΕΕΕΣ του παρόντος διαγωνισμού (βλ. *ad hoc* ΔΕΦΠει 241/2022). Έτσι, σε καμία περίπτωση η εταιρία μας ΔΕΝ όφειλε να δηλώσει στο ΕΕΕΣ του παρόντος διαγωνισμού την απόρριψη της προσφοράς της στο πλαίσιο προγενέστερου διαγωνισμού λόγω απλής «απόκρυψης πληροφοριών», διότι τούτο ΔΕΝ θα συνιστούσε εξ αρχής νόμιμο λόγο αποκλεισμού της από τον παρόντα διαγωνισμό».

Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι ένας οικονομικός φορέας μπορεί ενδεχομένως να αποκλειστεί σε παρόντα διαγωνισμό αν διαπιστωθεί ότι υπάρχει προηγούμενη απόφαση («έχει κριθεί») με την οποία κρίνεται ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων, ακόμα κι αν αυτή η απόφαση αφορά προγενέστερη, διαφορετική

διαγωνιστική διαδικασία. Αντίθετα, όσον αφορά την απόκρυψη πληροφοριών και τη μη ευχέρεια προσκόμισης των απαιτούμενων δικαιολογητικών, προκύπτει από τη διατύπωση της διάταξης ότι αποτελούν λόγο αποκλεισμού μόνον όταν προκύπτουν στο πλαίσιο της ίδιας διαγωνιστικής διαδικασίας, και όχι προγενέστερης, διότι τότε ο νομοθέτης θα είχε χρησιμοποιήσει και πάλι τη διατύπωση αν ο οικονομικός φορέας «έχει κριθεί ένοχος απόκρυψης πληροφοριών» αλλά και ότι «η παράλειψη του οικονομικού φορέα να αναφέρει στο ΕΕΕΣ που υποβάλλει στο πλαίσιο διαγωνισμού κάποιο γεγονός που δεν απαιτείται για την εξακρίβωση της απουσίας νόμιμου λόγου αποκλεισμού δεν συνιστά «απόκρυψη πληροφορίας» ή «ψευδή δήλωση» κατ' άρθρο 73 παρ. 4 περ. ζ' ν. 4412/2016 (ΕΑ 20/2020).

Ομοίως επικαλείται την με αρ. 241/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (ΣΧΕΤ.2 κρίθηκε ad hoc ότι «10. Επειδή, από τους παρατιθέμενους όρους της διακήρυξης και ιδίως της παραγράφου 2.2.3.4 (που αντιστοιχεί στο άρθρο 73 παρ.4 περ. ζ' του ν.4412/2016), συνάγεται ότι η περίπτωση αποκλεισμού οικονομικού φορέας από προηγούμενο διαγωνισμό για σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή απόκρυψη πληροφοριών κατά την υποβολή της προσφοράς του στον εν λόγω προκηθέντα διαγωνισμό, δεν συνιστά λόγο αποκλεισμού και από τον παρόντα διαγωνισμό. Και τούτο διότι η ανακριβής δήλωση του οικονομικού φορέα στο ΕΕΕΣ που υπέβαλε με την προσφορά του στα πλαίσια προηγούμενου διαγωνισμού και ο αποκλεισμός του σχετικά με τη μη συνδρομή λόγων αποκλεισμού αφενός δεν εμπίπτουν στα στοιχεία που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του λόγου αποκλεισμού που προβλέπεται στην παρ. 2.2.3.4 περ. ζ' της διακήρυξης (και της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016), αφετέρου δεν επαρκούν για τη στοιχειοθέτηση κάποιου άλλου λόγου αποκλεισμού που προβλέπεται στις λοιπές παραγράφους του άρθρου 2.2.3.4 αυτής. Περαιτέρω, στην προκείμενη περίπτωση η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε ανακριβή δήλωση στον παρόντα διαγωνισμό, εφόσον στο ΕΕΕΔ που υπέβαλε με την προσφορά της δήλωσε τα στοιχεία της ανακριβούς δηλώσεως που αποτέλεσαν τον λόγο αποκλεισμού της από τον προηγούμενο διαγωνισμό (συμφωνίες με άλλους

οικονομικούς φορείς με στόχο την στρέβλωση του ανταγωνισμού και επιβολή προστίμου της Επιτροπής Ανταγωνισμού) και συνεπώς, δεν απέκρυψε την πληροφορία που απαιτούνταν για να εξακριβωθεί από τον αναθέτοντα φορέα η απουσία νόμιμου λόγου αποκλεισμού σύμφωνα με τη διακήρυξη. Κατ'ακολουθίαν, η παράλειψή της να δηλώσει στο επίμαχο πεδίο του ΕΕΕΣ της προσφοράς της, ότι κατά το παρελθόν είχε υποβάλει μη αληθή δήλωση ή είχε αποκρύψει πληροφορίες, σχετικά με τη (μη) συνδρομή λόγων αποκλεισμού, στα πλαίσια παλαιότερου διαγωνισμού, δεν συνιστά ανακριβή δήλωση κατά την έννοια της παρ. 2.2.3.4 περ.ζ' της Διακήρυξης (και του άρθρου 73 παρ.4 περ. ζ' του ν.4412/2016). Με τα δεδομένα αυτά τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση, σε επανάληψη του αντίστοιχου λόγου της προδικαστικής προσφυγής, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.»

Έτι περαιτέρω, επικαλείται την με αρ. 20 Κατευθυντήρια Οδηγία της ΕΑΑΔΗΣΥ, σύμφωνα με την οποία «Για τον αποκλεισμό οικονομικού φορέα από διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, δεν θα αρκούσε, για τη στοιχειοθέτηση του υπό εξέταση λόγου αποκλεισμού, η διαπίστωση μίας και μόνης περίπτωσης αμελούς ή ακούσιας διαστρέβλωσης στοιχείων ή/και παροχής λανθασμένων στοιχείων από αυτόν κατά την παροχή πληροφοριών σε προηγούμενη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης» εξου και ο νομοθέτης στον οικείο λόγο αποκλεισμού προσέθεσε τις φράσεις «εκ προθέσεως» και «απατηλές» σοβαρές δηλώσεις, ώστε να είναι απολύτως σαφές ότι ένας οικονομικός φορέας δεν δύναται να αποκλειστεί για μόνη την παροχή ανακριβών πληροφοριών, εφόσον δεν αποδεικνύεται ότι ενήργησε «εκ προθέσεως», με σκοπό να εξαπατήσει την αναθέτουσα αρχή «απατηλά». «Σε κάθε περίπτωση, εν όψει της νέας διατύπωσης του άρθρου 73 «εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων», η αναθέτουσα αρχή όφειλε να εξετάσει αν η εταιρία ενήργησε «με πρόθεση», δηλ. με δόλο, με σκοπό παραπλάνησης των αναθετουσών αρχών, το οποίο εσφαλμένα παρέλειψε να κάνει εν προκειμένω και απέρριψε άνευ ετέρου την προσφορά μας..... Άλλωστε, επί της ουσίας, οι συγκεκριμένοι αποκλεισμοί της εταιρίας μας, στους

εν λόγω διαγωνισμούς, αφορούν σε μεμονωμένα περιστατικά, που δεν προκύπτει ότι οφείλονται σε δόλο της εταιρίας μας, ώστε να χαρακτηριστεί η ψευδής δήλωση, ως «σοβαρή», αλλά στην αμελή παράλειψη της εταιρίας μας να αναφέρει στο ΕΕΕΣ των εκεί διαγωνισμών στοιχεία, τα οποία δεν θεωρούσε ότι αποτελούσαν πιθανό λόγο αποκλεισμού της από τη διαγωνιστική διαδικασία, πρόκειται δηλαδή για εξ αμελείας απόκρυψη πληροφοριών».

Επίσης, ισχυρίζεται ότι η αναθέτουσα ουδόλως ισχυρίζεται ότι απέκρυψε κάποιο στοιχείο από την ίδια, και ο μόνος λόγος που τον αποκλείει είναι η απάντηση «ΟΧΙ» στο επίμαχο ερώτημα του ΕΕΕΣ. Όμως, και στην ίδια τη συνοδευτική υπεύθυνη δήλωση εξηγεί για ποιους λόγους απάντησε «ΟΧΙ» στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων, ενεργώντας απολύτως καλόπιστα και σε συμμόρφωση με τις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων και σε αρμονία με την πλειοψηφία των εκδοθεισών δικαστικών αποφάσεων με αποτέλεσμα η αναθέτουσα αρχή να είχε στη διάθεσή της, ήδη κατά το χρόνο υποβολής προσφορών, όλα τα κρίσιμα δεδομένα για να αξιολογήσει αν υφίσταται λόγος αποκλεισμού του, καθότι ο ίδιος γνωστοποίησε όλα τα κρίσιμα στοιχεία και πραγματικά γεγονότα, χωρίς να αποκρύψει μάλιστα την αντίθετη κρίση μεμονωμένων δικαστικών αποφάσεων. Αφ' ης δε στιγμής κατέγραψε στη συνοδευτική του ΕΕΕΣ υπεύθυνη δήλωση όλα τα κρίσιμα πραγματικά δεδομένα (προγενέστεροι αποκλεισμοί και σχετικές αποφάσεις ΑΕΠΠ και Δικαστηρίων) αναφορικά με τον επίμαχο λόγο αποκλεισμού, η αιτιολογία αποκλεισμού (περί δήθεν απόκρυψης στοιχείων) είναι εσφαλμένη, διότι ουδέν απέκρυψε. Ακόμα κι αν υποτεθεί ότι εσφαλμένα απάντησε ΟΧΙ στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων, και πάλι η εν λόγω παράλειψη δεν θα καθιστούσε άνευ ετέρου απορριπτέα την προσφορά του, χωρίς να προηγηθεί αιτιολογημένη κρίση της αναθέτουσας αρχής [και όχι το πρώτον της ΕΑΔΗΣΥ] για το αν ενήργησε «εκ προθέσεως» και «απατηλά», δηλ. για το αν υπήρχε δόλος εκ μέρους του, καθώς και για το αν επλήγη η αξιοπιστία του από τη συγκεκριμένη απάντηση.

Τέλος, ισχυρίζεται ότι η υποβολή ανακριβών δηλώσεων κατά την παροχή των

απαιτούμενών με τη Διακήρυξη πληροφοριών δύναται να αποτελέσει λόγο αποκλεισμού του υποψηφίου, εφόσον, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αναθέτουσας αρχής, επηρεάζεται εξ αυτών η φερεγγυότητα και αξιοπιστία αυτού, ιδιωμένη υπό το φως της αρχής αναλογικότητας, ούτως η αναθέτουσα αρχή του προκείμενου διαγωνισμού θα έπρεπε να εξετάσει α) το βαθμό υπαιτιότητας της εταιρίας (θα πρέπει να ενέχουν δόλια συμπεριφορά), β) τις επιπτώσεις, γ) τυχόν επαναλαμβανόμενη τέλεση της συγκεκριμένης συμπεριφοράς (καθ' υποτροπή), και να εκφέρει αιτιολογημένη κρίση ως προς το κατά πόσο έχει πληγεί η αξιοπιστία του (πρβλ. ΣτΕ (ΕΑ) 403/2010). Εάν είχε πράξει τα ανωτέρω, ως όφειλε, θα διαπίστωνε ότι ΔΕΝ συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού του για σοβαρή ψευδή δήλωση ή απόκρυψη πληροφοριών από το ΕΕΕΣ, διότι εν προκειμένω ελλείπει μία βασική προϋπόθεση της διάταξης του άρθρου 73 παρ.4 Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 4782/2021 και ισχύει, ήτοι δεν υπάρχει το στοιχείο του δόλου/πρόθεσης. Η έλλειψη δόλου/πρόθεσης εκ μέρους του αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι τουλάχιστον μέχρι το χρονικό σημείο υποβολής προσφοράς στον παρόντα διαγωνισμό, η συντριπτική πλειοψηφία των δικαστικών αποφάσεων έκρινε ότι ορθά απαντά ΟΧΙ στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν έχει κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων, και άρα καλόπιστα έθεσε την απάντηση «ΟΧΙ» συμμορφούμενη με τις δικαστικές αποφάσεις, άλλωστε η αναθέτουσα αρχή είχε την ευχέρεια και την υποχρέωση, πριν να απορρίψει την προσφορά του, να τον καλέσει σε παροχή εξηγήσεων, δυνάμει της διάταξης του άρθρου 102 ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 42 Ν.4782/2021, καθόσον το εν λόγω άρθρο δύναται να εφαρμοστεί για όλα τα έγγραφα της προσφοράς, συμπεριλαμβανομένου του ΕΕΕΣ, και μάλιστα γίνεται δεκτό ότι μπορεί να συμπληρωθούν ακόμα και ελλείπουσες αρχικά δηλώσεις.

Στη συνέχεια ο προσφεύγων παραθέτει Αποφάσεις του ΔΕΦΑΘ με αρ. 160/2021 (ΑΝΑΣ), 690,998/2022 (ΑΚΥΡ) με τις οποίες δικαιώθηκε και θα εκτεθούν στη συνέχεια μεταξύ άλλων.

8. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με τις οικείες απόψεις της, κατόπιν παράθεσης σχετικού ιστορικού ισχυρίζεται ότι η αρνητική απάντηση («ΟΧΙ»)

που έδωσε ο οικονομικός φορέας (ΟΦ) στο ΕΕΕΣ του, στο επίμαχο ερώτημα του Μέρους ΙΙΙ, ενότητα Γ, σελ. 9 του ΕΕΕΣ αποτελεί αιτία απόρριψης της προσφοράς του από την αναθέτουσα αρχή (ΑΑ) για τους εξής λόγους:

«1ος Λόγος απόρριψης: Το «ΟΧΙ» συνιστά ΣΟΒΑΡΗ ΨΕΥΔΗ δήλωση και σύμφωνα με την γραμματική διατύπωση του ερωτήματος – το οποίο έρχεται αυτόματα συμπληρωμένο κατά την δημιουργία του ΕΕΕΣ από την αναθέτουσα αρχή μέσω της διαδικτυακής υπηρεσίας Promitheus ESPDint (<https://espd.eprocurement.gov.gr/#/exclusion>, βλ. ΣΧΕΤΙΚΟ 1) – επιβεβαίωσε ότι ΔΕΝ έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, ούτε έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές. Η δήλωση αυτή όμως είναι ψευδής διότι η εταιρεία έχει κατά το παρελθόν - και πάντως εντός της κρίσιμης τριετίας της παρ. 10 άρ. 73 του Ν. 4412/2016 - οριστικώς αποκλεισθεί από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες σε δύο τουλάχιστον περιπτώσεις, λόγω απόκρυψης στοιχείων από το ΕΕΕΣ (περίπτωση ζ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016).

Συγκεκριμένα: 1 η περίπτωση: Στο πλαίσιο διαγωνισμού της ΑΑΔΕ, ο ΟΦ αποκλείστηκε δυνάμει της με αρ. πρωτ. Δ.Π.Κ.Υ. Α.Α.Δ.Ε. Α ... ΕΞ 2021/27.08.2021 απόφασης του Διοικητή, για τον λόγο ότι υπέπεσε στον προβλεπόμενο στην παρ. 2.2.3.4.ζ' της διακήρυξης λόγο αποκλεισμού περί σοβαρής ψευδούς δήλωσης και απόκρυψης στοιχείων κατά την κατάρτιση του ΕΕΕΣ της, αναφορικά με την παροχή πληροφοριών απαραίτητων για την εξακρίβωση λόγων αποκλεισμού. Ειδικότερα, η επιτροπή διαγωνισμού της ΑΑΔΕ στο υπ' αριθ. 2/29-6-2021 πρακτικό της που εγκρίθηκε με την ανωτέρω απόφαση δήλωσε ότι «Ο συμμετέχων Ο.Φ., λοιπόν, όφειλε να απαντήσει ΘΕΤΙΚΑ στην ερώτηση: και περαιτέρω να αναφέρει τους Διαγωνισμούς από τους οποίους αποκλείστηκε λόγω απόκρυψης στοιχείων, έτσι ώστε να μην υποπέσει σε σοβαρή ψευδή δήλωση και απόκρυψη». Η ΑΕΠΠ (νυν ΕΑΔΗΣΥ) με την 1598/2021 απόφασή της απέρριψε την

προδικαστική προσφυγή της εταιρείας Η απόφαση αποκλεισμού του ΟΦ και κατ' επέκταση η ορθότητα της ανωτέρω αιτιολογίας, ότι δηλαδή όφειλε να απαντήσει θετικά στην ερώτηση, **ΚΑΤΕΣΤΗ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ με την ΔΕΦΑΘ 614/2022** (βλ. Νο38 φακέλου δικαιολογητικών).

2η περίπτωση: Στο πλαίσιο διαγωνισμού του ..., η εταιρεία ... απορρίφθηκε από προσωρινή ανάδοχος δυνάμει της ΑΕΠΠ (νυν ΕΑΔΗΣΥ) **812/2021**, όπου στην σκ. 21 η Αρχή αποδέχεται ότι «Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η προσφεύγουσα, ακόμη και εάν θεωρηθεί ότι η παρεμβαίνουσα δεν “έχει κριθεί ένοχος ψευδών δηλώσεων»” (περίπτωση α του επίμαχου ερωτήματος της Ενότητας Γ), **σε κάθε περίπτωση “απέκρυψε πληροφορίες” (περίπτωση β του επίμαχου ερωτήματος της Ενότητας Γ)** και ειδικότερα, “Ο τρόπος με την οποίο συντελέστηκε η επίμαχη “απόκρυψη τις πληροφορίες” συνίσταται ακριβώς στην απάντηση με τη λέξη “ΟΧΙ” στο σχετικό ερώτημα του ΤΕΥΔ....». **Η απόφαση αποκλεισμού του ΟΦ ΚΑΤΕΣΤΗ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ με την ΔΕΦΘεσ 214/2022** (βλ. Νο 37 φακέλου δικαιολογητικών), στην οποία (σκ. 11) αναφέρεται ότι «κατόπιν τούτων, αβάσιμος παρίσταται ο λόγος της υπό κρίση αιτήσεως, κατά τον οποίο η αιτούσα απαντώντας αρνητικά στο ως άνω ερώτημα του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Προμήθειας, δεν απέκρυψε πληροφορία που απαιτούνταν για την εξακρίβωση της απουσίας νομίμου λόγου αποκλεισμού στο πρόσωπό της, κατά παράβαση της περιπτώσεως (ζ) του άρθρου 2 παρ. 2.2.3.4 της διακηρύξεως [άρθρο 73 παρ. 4 περ. (ζ)] και άρα, νομίμως απορρίφθηκε η σχετική αίτηση της προδικαστικής προσφυγής από την ΑΕΠΠ με την προσβαλλόμενη 812/2021 απόφαση του 7ου Κλιμακίου της». Αυτό δηλαδή που διατυπώνεται στη δικαστική απόφαση είναι ότι εν προκειμένω η αρνητική απάντηση στο επίμαχο ερώτημα του ΕΕΕΣ συνεπάγεται αποκλεισμό λόγω απόκρυψης πληροφοριών. Επιπροσθέτως η προσφεύγουσα ανατιολόγητα αναφέρει – κατηγορώντας μάλιστα αβασίμως την αναθέτουσα αρχή – ότι δεν είχε υποχρέωση να μνημονεύσει στο παρόν ΕΕΕΣ τον αποκλεισμό της από τους διαγωνισμούς της ... και ... επειδή είχαν

ήδη δημοσιευτεί οι αποφάσεις ΔΕφΑθ 160/2021 και ΔΕφΘεσ/νίκης 105/2021, διότι το γεγονός ότι οι εν λόγω αποκλεισμοί ανεστάλησαν (δεν ακυρώθηκαν) με δικαστική απόφαση ουδόλως αναιρεί την υποχρέωσή της να δηλώσει το πραγματικό γεγονός (βλ. ΑΕΠΠ 1598/2021 σκ. 26), ενώ αποσιωπά το γεγονός ότι η απόφαση αναστολής ΔΕφΘεσ/νίκης 105/2021 εξαφανίστηκε από την ακυρωτική απόφαση ΔΕφΘεσ 214/2022. Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι «η εταιρία μας δεν έχει αποκλειστεί από καμία διαγωνιστική διαδικασία, ως “ένοχη εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων”, και άρα δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει θετικά στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ του προκείμενου διαγωνισμού, προβαίνοντας η ίδια σε τέτοια αξιολόγηση», λεκτέα είναι τα εξής: Ο ανωτέρω ισχυρισμός είναι παραπλανητικός δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν δύναται να έχει αποκλειστεί από καμία διαγωνιστική διαδικασία ως ένοχη εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων για τον απλούστατο λόγο ότι ποτέ στο ΕΕΕΣ δεν υπήρχε ούτε υφίσταται μέχρι σήμερα τέτοια διατύπωση. Το επίμαχο ερώτημα που αναγράφεται στο υπόδειγμα ΕΕΕΣ και κατ’ επέκταση στο ΕΕΕΣ του παρόντος διαγωνισμού στο οποίο απάντησε η προσφεύγουσα, είναι «Ο οικονομικός φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ), δ)». Ουδεμία δηλαδή αναφορά γίνεται στο ΕΕΕΣ σε «εκ προθέσεως» δηλώσεις. Το ΕΕΕΣ , όπως προκύπτει από το άρθρο 59 παρ. 1 περ. α’ και παρ. 2 της οδηγίας 2014/24, υποβάλλεται ταυτόχρονα με την προσφορά του διαγωνιζομένου και έχει ειδικά τυποποιημένο περιεχόμενο, καθοριζόμενο από τον κανονισμό 2016/7 της Επιτροπής Είναι επίσης γνωστό ότι οι αναθέτουσες αρχές/αναθέτοντες φορείς δεν εμπλέκονται καθοιονδήποτε τρόπο στη διαμόρφωση του Εγγράφου ή στη διατύπωση των ερωτημάτων δεδομένου ότι αυτά έρχονται αυτόματα συμπληρωμένα κατά την δημιουργία του ΕΕΕΣ από

την αναθέτουσα αρχή μέσω της διαδικτυακής υπηρεσίας Promitheus ESPDint (<https://espd.eprocurement.gov.gr/#/exclusion>). Η προσφεύγουσα λοιπόν αξιολογήθηκε επί τη βάσει του ερωτήματος του ΕΕΕΣ στο οποίο δεν προβλέπεται η ενοχή για σοβαρές απατηλές δηλώσεις να συνοδεύεται από τον χαρακτηρισμό «εκ προθέσεως». Απορρίπτεται επομένως ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ως αβάσιμος.

Μάλιστα, η προσφεύγουσα με σκοπό να αποσείσει την ευθύνη της για τον αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό χαρακτηρίζει το οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ ως αμφίσημο και ασαφές, ισχυριζόμενη τα εξής (σελ. 29): ...προκύπτει αμφισημία πρωτίστως α) ως προς το αν οι σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή αποκρύψεις πληροφοριών πρέπει να προκύπτουν μόνον από τη συγκεκριμένη ή και από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες και β) ως προς το τι καθιστά μία ψευδή δήλωση «σοβαρή», ώστε να απαιτείται να αναφερθεί στο συγκεκριμένο πεδίο του ΕΕΕΣ, οι οποίες ασάφειες δεν μπορεί να ερμηνευτούν σε βάρος της καλόπιστης εταιρίας μας (ΔΕφίωαν 6/2019).Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση εξαιτίας της ασάφειας του συγκεκριμένου πεδίου η απάντηση της εταιρίας μας ΟΧΙ στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν έχει κριθεί ένοχη για υποβολή σοβαρών ψευδών δηλώσεων δεν θα μπορούσε να οδηγήσει στον αποκλεισμό της από την παρούσα διαγωνιστική διαδικασία, τουλάχιστον χωρίς να κληθεί προηγουμένως από την αναθέτουσα αρχή να υποβάλει διευκρινίσεις (κατ' άρθρο 102 ν. 4412/2016) και χωρίς η τελευταία να εκφέρει αιτιολογημένη κρίση, σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, ως προς το αν έχει πληγεί η αξιοπιστία και η φερεγγυότητα της εταιρίας μας».

Με τους ως άνω ισχυρισμούς η προσφεύγουσα βάλλει κατά ερωτήματος του ΕΕΕΣ και άρα κατ'ουσίαν κατά της διακήρυξης, δεδομένου ότι το ΕΕΕΣ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής, ισχυρισμοί όμως που απαραδέκτως προβάλλονται κατά το παρόν στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας. Σε κάθε περίπτωση, όπως έχει κριθεί από τη νομολογία, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι στις δημόσιες συμβάσεις ισχύει ο κανόνας της, κατά στάδια, προβολής των

λόγων, ήτοι λόγοι που αφορούν σε προγενέστερο στάδιο δεν μπορούν να προβληθούν σε μεταγενέστερο, αλλά θα πρέπει να προβάλλονται επικαίρως.... Ως εκ τούτου δεν υφίσταται έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας να αμφισβητήσει τη νομιμότητα όρων της Διακήρυξης με την ευκαιρία της προσβολής μεταγενέστερης βλαπτικής για τα συμφέροντά της πράξης της αναθέτουσας αρχής, ως εν προκειμένω, όπου ανεπικαίρως και για αυτό απαραδέκτως προβάλλονται στο παρόν στάδιο της τεχνικής αξιολόγησης λόγοι που κατ' ουσίαν στρέφονται κατά της Διακήρυξης. Εξάλλου, απορριπτέος τυγχάνει και ο επικουρικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι θα έπρεπε πριν τον αποκλεισμό της να κληθεί να παράσχει σχετικές διευκρινίσεις, κατ'εφαρμογή του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, ώστε να είναι σε θέση η αναθέτουσα αρχή να αξιολογήσει την αξιοπιστία της. Και τούτο, διότι, όπως έχει κριθεί παρεμφερώς (ΣΕ 753,4/2020, ΕΑ 91/2020 σκ. 10, 23/2020), η κατά τον χρόνο υποβολής του ΕΕΕΣ εκδηλούμενη συμπεριφορά του διαγωνιζομένου, η οποία συνιστά τον ως άνω αυτοτελή λόγο αποκλεισμού λόγω ψευδούς δηλώσεως/αποκρύψεως κρίσιμων πληροφοριών δια του ΕΕΕΣ, δεν δύναται να αναιρεθεί μεταγενεστέρως, με την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων ή διευκρινίσεων σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στη συμπεριφορά αυτή. Ενώ, εξάλλου, δοθέντος ότι η αιτούσα, αίροντας επικαίρως τις τυχόν νομικές της αμφιβολίες διά της υποβολής διευκρινιστικού ερωτήματος, είχε τη δυνατότητα να δηλώσει στο ΕΕΕΣ τις οικείες πληροφορίες μαζί με τις κατά την κρίση της σχετικές εξηγήσεις, λεπτομέρειες και επανορθωτικά μέτρα, δεν δύναται να αξιώνει εκ των υστέρων την υπέρ αυτής εφαρμογή της διαδικασίας κλήσεως του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, ως ίσχυε τον κρίσιμο χρόνο, η λειτουργία του οποίου δεν έγκειται στην αναπλήρωση ή διευκρίνιση μη νομίμως ή με ανακριβές περιεχόμενο υποβληθεισών δηλώσεων του ΕΕΕΣ (πρβλ ΕΑ 237/2021, ΣτΕ 827/2019 επτ. σκ. 24, Ε.Α. 248/2020 σκ. 10, πρβλ. ΣτΕ 1490/2019 επτ. σκ. 25). Ο ΟΦ αρνείται ότι οι ψευδείς δηλώσεις του είναι «σοβαρές», αναφέροντας (σελ. 23)

ότι «επί της ουσίας, οι συγκεκριμένοι αποκλεισμοί της εταιρίας μας, στους εν λόγω διαγωνισμούς, αφορούν σε μεμονωμένα περιστατικά, που δεν προκύπτει ότι οφείλονται σε δόλο της εταιρίας μας, ώστε να χαρακτηριστεί η ψευδής δήλωση, ως «σοβαρή», αλλά στην αμελή παράλειψη της εταιρίας μας να αναφέρει στο ΕΕΕΣ...»... Η ΑΑ αντικρούει τον ισχυρισμό του ΟΦ περί «μεμονωμένων περιστατικών» παραθέτοντας τον παρακάτω πίνακα (σελ. 8-9 προσφυγής) Παρατηρώντας τον πίνακα είναι προφανές πως το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ελέγχθηκε τουλάχιστον εννιά (9) φορές για παραβίαση του λόγου αποκλεισμού του άρθρου 73 παρ. 4 περ. ζ του ν.4412/2016 την τελευταία τριετία δεν δύναται να αποτελεί «μεμονωμένο περιστατικό». Πόσω μάλλον όταν και στις εννιά περιπτώσεις η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τους διαγωνισμούς που συμμετείχε με απόφαση της ΑΕΠΠ. Και αν οι δύο εξ αυτών νομικά «εξαφανίστηκαν» μετά την απόρριψή τους από το ΔΕΦΑΘ, οι άλλες δύο κατέστησαν οριστικές με δικαστική απόφαση, σε δύο περιπτώσεις απορρίφθηκε η αίτηση αναστολής, ενώ για τις υπόλοιπες – για όσες η ΑΑ διαθέτει στοιχεία - αναμένεται η δικαστική απόφαση. Καταρρίπτεται επομένως και ο ισχυρισμός του ΟΦ περί «συντριπτικής πλειοψηφίας των δικαστικών αποφάσεων» που είναι υπέρ του. Και ναι μεν, οι περιπτώσεις δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής που θα μπορούσαν να κριθούν «σοβαρές» κρίνονται κατά περίπτωση, εντούτοις, ενόψει του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού, να αποθαρρύνει δηλαδή τους οικονομικούς φορείς από το να παρέχουν παραπλανητικές ή/και ανακριβείς ή /και αναληθείς πληροφορίες σε σχέση με τις προϋποθέσεις και απαιτήσεις συμμετοχής τους στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 40/2019), αλλά και της ιδιαίτερης σημασίας που αποκτά το ΕΕΕΣ δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογα ότι δεν είναι «σοβαρές» ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις, κατά την παροχή πληροφοριών που σχετίζονται με λόγους αποκλεισμού που έχουν οδηγήσει επανειλημμένα,

όπως προκύπτει από τον παραπάνω πίνακα, σε αποκλεισμό του ΟΦ από προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία και ότι οι περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να δηλωθούν στο ΕΕΕΣ (βλ. ΑΕΠΠ 1598/2021). Δεδομένου ότι για τον υπό εξέταση λόγο αποκλεισμού δεν καθορίζονται με σαφήνεια οι περιπτώσεις ή/και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα μπορούσαν να κριθούν «σοβαρές» οι ψευδείς δηλώσεις κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται από την αναθέτουσα αρχή, η Αποκεντρωμένη Διοίκηση ... χαρακτηρίζει ως «ΣΟΒΑΡΕΣ» τις ψευδείς δηλώσεις του ΟΦ, λαμβάνοντας την επαναλαμβανόμενη τέλεση της συγκεκριμένης συμπεριφοράς (καθ' υποτροπή), όπως αυτή εναργώς προκύπτει από μια απλή επισκόπηση του ανωτέρω πίνακα. Ως προς την αξιοπιστία της προσφεύγουσας αυτή αφενός προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής της συνολικής συμπεριφοράς της σε σχέση με τη συνδρομή ή μη λόγων αποκλεισμού του και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού [πρβλ. Ε.Α. ΣΤΕ 40/2019, ΔΕφΑΘ 998_2022 (...), ΔΕφΘεσ 115/2021 (απόφαση αναστολής)], αφετέρου η αξιοπιστία ενός οικονομικού φορέα αποτελεί ιδιότητα που δεν αποτυπώνεται μόνο στιγμιαίως, αλλά αναγκαστικά εκτείνεται χρονικά σε όλη τη διάρκεια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και συνακόλουθα, σε όλες τις προηγούμενες συμμετοχές του σε διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης (βλ. ΑΕΠΠ 812/2021). Τούτων δοθέντων και σε συνδυασμό με τον παραπάνω πίνακα η ΑΑ θεωρεί ότι η αξιοπιστία του ΟΦ έχει τρωθεί.

2ος Λόγος απόρριψης: Ο ΟΦ έχει αποκρύψει (σε προηγούμενους διαγωνισμούς) πληροφορίες που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής Η προσφεύγουσα αποκλείστηκε αμετάκλητα λόγω σοβαρής ψευδούς δήλωσης και απόκρυψης στοιχείων κατά την κατάρτιση του ΕΕΕΣ της, αναφορικά με την παροχή πληροφοριών απαραίτητων για την εξακρίβωση λόγων αποκλεισμού στους προγενέστερους διαγωνισμούς της ... και του Στη βάση αυτού του πραγματικού γεγονότος η εταιρεία ... προβαίνει στις παρακάτω

ανυπόστατες αιτιάσεις: α) Η εταιρεία ... ισχυρίζεται ότι η απόκρυψη πληροφοριών σε παρελθόντες διαγωνισμούς δεν εμπίπτει στους λόγους αποκλεισμού του άρθρου 73 παρ. 4 περ. ζ' ν.4412/2016. Συγκεκριμένα στην προδικαστική προσφυγή αναφέρει τα εξής (σελ. 21): «Στην προκειμένη περίπτωση, η εταιρία μας αποκλείστηκε από τους αναφερόμενους παρελθόντες διαγωνισμούς, λόγω απόκρυψης πληροφοριών. Επομένως, με βάση τα ως άνω διαλαμβανόμενα, η εταιρία μας ΔΕΝ είχε υποχρέωση να αναφέρει τους συγκεκριμένους αποκλεισμούς, που αφορούν το παρελθόν και άλλες διαγωνιστικές διαδικασίες, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, διότι η απλή απόκρυψη πληροφοριών σε προγενέστερη διαγωνιστική διαδικασία ΔΕΝ συνιστά λόγο αποκλεισμού, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 73 παρ.4 περ. ζ' ν. 4412/2016. Συνεπώς, η εταιρία μας δεν απέκρυψε από το ΕΕΕΣ την οιαδήποτε πληροφορία την οποία θα όφειλε να αναφέρει. Άλλωστε, στο ΕΕΕΣ του παρόντος διαγωνισμού (και τη συμπληρωματική υπεύθυνη δήλωση), η εταιρία μας δεν απέκρυψε τις πληροφορίες που απαιτούνταν για να εξακριβωθεί από τον αναθέτοντα φορέα η απουσία νόμιμου λόγου αποκλεισμού σύμφωνα με τη διακήρυξη». Σε όλες σχεδόν τις προδικαστικές προσφυγές που έχει ασκήσει ο ΟΦ επικαλείται το συγκεκριμένο επιχείρημα. Εξ όσων όμως έχει διαπιστώσει η ΑΑ το επιχείρημα αυτό μονότονα καταρρίπτεται είτε σε επίπεδο ΑΕΠΠ (νυν ΕΑΔΗΣΥ) είτε σε δικαστικό επίπεδο. Κατά την άποψη της ΑΑ, το άρθρο 73 Ν. 4412/2016 δεν απαιτεί η παροχή των ψευδών, παραπλανητικών ή ανακριβών πληροφοριών να αφορά στην ίδια διαδικασία ανάθεσης (βλ. και Κατευθυντήρια Οδηγία υπ' αριθμόν 20 της ΕΑΔΗΣΥ, σελ. 19). Συνεπώς, συνάγεται ότι ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού δύναται να αναφέρεται και σε προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία, κατά την οποία ο διαγωνιζόμενος κρίθηκε ένοχος ψευδών δηλώσεων. Υποσημειωματικά και ενδεικτικώς παρατίθενται αποσπάσματα από τις ΔΕΦΑΘ 614/2022 (σκ. 14), ΑΕΠΠ 812/2021, 1568/2021, 1122/2022 , με τις οποίες η ΑΑ συντάσσεται πλήρως. β) Προκειμένου μάλιστα η προσφεύγουσα να

στηρίζει τον αβάσιμο και απορριπτέο ισχυρισμό της επικαλείται την απόφαση ΔΕφΠειρ 241/2022 (την έχει επισυνάψει η ... στην προδικαστική προσφυγή), στην οποία όμως – προσπαθώντας να βρει νομικό στήριγμα – δίνει άλλη ερμηνεία από την πραγματική και επιπλέον τα γεγονότα που περιγράφονται στην απόφαση είναι τελείως διαφορετικά από τα εδώ εξεταζόμενα. Η εκεί παρεμβαίνουσα εταιρεία (... ..) αποκλείστηκε από προηγούμενο διαγωνισμό λόγω ανακριβούς δήλωσης στο ΕΕΕΣ σχετικά με τον λόγο αποκλεισμού περί συμφωνιών με άλλους οικονομικούς φορείς με στόχο τη στρέβλωση του ανταγωνισμού και όχι σχετικά με τον λόγο περί ψευδών δηλώσεων/απόκρυψης πληροφοριών (άρθρο 73 παρ. 4 περ. ζ). Στον επίδικο όμως διαγωνισμό η παρεμβαίνουσα στη σκέψη 9 της Απόφασης «αναφέρει ότι τα στοιχεία που δεν δηλώθηκαν στο ΕΕΕΣ που υπέβαλε με την προσφορά της στον προηγούμενο διαγωνισμό του «... ..» (περί συμφωνιών με άλλους οικονομικούς φορείς με στόχο τη στρέβλωση του ανταγωνισμού) αναφέρθηκαν στο σχετικό πεδίο του ΕΕΕΣ που υπέβαλε με την προσφορά της στον προκείμενο διαγωνισμό». Περαιτέρω η εκεί παρεμβαίνουσα – σε πλήρη αντίθεση με τα πεπραγμένα της εταιρείας ... που στον παρόντα διαγωνισμό «απάντησε αρνητικά (“ΟΧΙ”) στην παραδοχή λόγου αποκλεισμού με αμετάκλητη μάλιστα δικαστική απόφαση – ενήργησε ορθώς στο ερώτημα της Ενότητας Γ΄ του Μέρους ΙΙΙ και απάντησε θετικά (ότι δηλαδή έχει συνάψει συμφωνίες με άλλους οικονομικούς φορείς με στόχο την στρέβλωση του ανταγωνισμού) «η απάντηση στο οποίο θα ήταν άτοπο να ερμηνευθεί ως αφορώσα την τρέχουσα και μόνο διαγωνιστική διαδικασία (ΔΕφΘ 126/2021)» «Δέον, επίσης, επισημανθεί ότι ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος, σύμφωνα με τον οποίο επέρχεται αποκλεισμός του οικονομικού φορέα μόνο όταν αποκρύπτει πληροφορίες στο πλαίσιο της ίδιας διαγωνιστικής διαδικασίας και όχι προγενέστερης, αποτελεί αυθαίρετη ερμηνευτική εκδοχή του άρθρου 73 παρ. 4 περ. ζ) του Ν. 4412/2016. Τυχόν δε αποδοχή της άποψης αυτής, θα ερχόταν σε αντίθεση με το πνεύμα και τον σκοπό της ανωτέρω διάταξης, με

την οποία, ως προελέχθη, επιδιώκεται η αποθάρρυνση των οικονομικών φορέων από την παροχή παραπλανητικών ή/και ανακριβών ή/και αναληθών πληροφοριών, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της διαδικασίας στην οποία συμμετέχουν. Η δε παραπλάνηση αυτή είναι δυνατόν να αφορά σε στοιχεία που σχετίζονται, είτε με τον παρόντα, είτε με προηγούμενο διαγωνισμό, αφού η αξιοπιστία ενός οικονομικού φορέα αποτελεί ιδιότητα που δεν αποτυπώνεται μόνο στιγμιαίως, αλλά αναγκαστικά εκτείνεται χρονικά σε όλη τη διάρκεια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και συνακόλουθα, σε όλες τις προηγούμενες συμμετοχές του σε διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης. Εν όψει των ανωτέρω, απορρίπτεται ως αβάσιμος ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος, σύμφωνα με τον οποίον: "...Η «απόκρυψη πληροφοριών» σε παρελθόντα διαγωνισμό άλλου οικονομικού φορέα ΔΕΝ εμπίπτει στους λόγους αποκλεισμού και δεν υπήρχε υποχρέωση αναφοράς του [του αποκλεισμού σε άλλον διαγωνισμό] στο ΤΕΥΔ του παρόντος διαγωνισμού του Πανεπιστημίου. «Η δε έννοια αυτού του λόγου αποκλεισμού ανάγεται ακριβώς στο ότι σε παρελθούσες διαδικασίες (περί των οποίων πρωτίστως και όχι μόνο, αναφέρεται ο σχετικός λόγος αποκλεισμού), ο ίδιος οικονομικός φορέας απέκρυψε γεγονότα ή δήλωσε ψευδώς, σχετικά με τη συνδρομή οιοιδήποτε εν γένει λόγου αποκλεισμού ή κριτηρίου επιλογής. Και το ψεύδος/απόκρυψη αυτή συνιστούν καταρχήν το πραγματικό του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' στις εφεξής διαδικασίες. Συνεπώς, για να συντρέξει αυτός ο λόγος αποκλεισμού της περ. ζ', δεν χρειάζεται προφανώς ο οικονομικός φορέας να έχει αποκλειστεί σε προηγούμενη διαδικασία ειδικώς και πανηγυρικώς για τον λόγο αποκλεισμού της περ. ζ', αλλά να διαγνώστηκε ότι δήλωσε ψευδώς ή απέκρυψε σχετικά με οιοιδήποτε λόγο αποκλεισμού». 4 «Επίσης, η εν λόγω περίπτωση ζ' του όρου 2.2.3.4. της διακήρυξης αναφέρεται (και) σε γεγονότα που έχουν προκύψει στο πλαίσιο προηγούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας, απορριπτόμενων των προβαλλόμενων από την προσφεύγουσα ισχυρισμών ότι ακόμα και υπό την

εκδοχή ότι αποκλείστηκε στους προαναφερόμενους προγενέστερους διαγωνισμούς επειδή απέκρυψε πληροφορίες που αφορούσαν επαγγελματικά παραπτώματα, η απλή «απόκρυψη πληροφοριών» σε παρελθόντα διαγωνισμό άλλου οικονομικού φορέα δεν εμπίπτει στους λόγους αποκλεισμού και δεν υπήρχε υποχρέωση αναφοράς του (του αποκλεισμού σε άλλον διαγωνισμό) στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ του παρόντος διαγωνισμού» παραθέτοντας λεπτομέρειες για το επιβληθέν από την Επιτροπή Ανταγωνισμού πρόστιμο και αναφέροντας στη συνέχεια τα μέτρα που έχει λάβει για την απόδειξη της αξιοπιστίας της (αυτοκάθαρση)» (σκέψη 8 της ΔΕφΠειρ 241/2022). Επομένως, σύμφωνα με την απόφαση, η εκεί παρεμβαίνουσα δεν όφειλε να δηλώσει στο ΕΕΕΣ του διαγωνισμού την απόρριψη της προσφοράς της στο πλαίσιο προγενέστερου διαγωνισμού λόγω «απόκρυψης πληροφοριών», όχι εξαιτίας του παρελθοντικού χαρακτήρα του διαγωνισμού όπως διατείνεται η εταιρεία ..., αλλά επειδή η παρεμβαίνουσα ... δεν απέκρυψε τον λόγο αποκλεισμού, αλλά τον δήλωσε στο οικείο πεδίο του ΕΕΕΣ, απαντώντας θετικά "ΝΑΙ". Αυτό επιρρωνύεται στη σκέψη 10: «Περαιτέρω, στην προκείμενη περίπτωση η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε ανακριβή δήλωση στον παρόντα διαγωνισμό, εφόσον στο ΕΕΕΣ που υπέβαλε με την προσφορά της δήλωσε τα στοιχεία της ανακριβούς δηλώσεως που αποτέλεσαν τον λόγο αποκλεισμού της από τον προηγούμενο διαγωνισμό (συμφωνίες με άλλους οικονομικούς φορείς με στόχο την στρέβλωση του ανταγωνισμού και επιβολή προστίμου της Επιτροπής Ανταγωνισμού) και συνεπώς, δεν απέκρυψε την πληροφορία που απαιτούνταν για να εξακριβωθεί από τον αναθέτοντα φορέα η απουσία νόμιμου λόγου αποκλεισμού σύμφωνα με τη διακήρυξη. Κατ'ακολουθίαν, η παράλειψή της να δηλώσει στο επίμαχο πεδίο του ΕΕΕΣ της προσφοράς της, ότι κατά το παρελθόν είχε υποβάλει μη αληθή δήλωση ή είχε αποκρύψει πληροφορίες, σχετικά με τη (μη) συνδρομή λόγων αποκλεισμού, στα πλαίσια παλαιότερου διαγωνισμού, δεν συνιστά ανακριβή δήλωση κατά την έννοια της παρ. 2.2.3.4 περ.ζ' της Διακήρυξης (και του άρθρου 73 παρ.4 περ. ζ' του

ν.4412/2016)». γ) Η απόκρυψη πληροφοριών δεν απαιτείται να φέρει τους χαρακτηρισμούς «σοβαρή» ή «εκ προθέσεως» σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας (σελ. 10).. Ο νόμος και η διακήρυξη δεν απαιτούν «σοβαρή» και «εκ προθέσεως» απόκρυψη, αλλά μόνον «απόκρυψη» και ως εκ τούτου αβασίμως, αλλά και αλυσιτελώς η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η αμελής παροχή λανθασμένων στοιχείων στο πλαίσιο προηγούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας δεν συνιστά σοβαρή ψευδή δήλωση και δεν εμπίπτει στον λόγο αποκλεισμού της παρ. ζ΄ της παρ.4 του άρθρου 73 Ν. 4412/2016 (ΑΕΠΠ 1598/2021). Εξάλλου, η απόκρυψη, συνιστάμενη ακριβώς σε αποσιώπηση κάθε σχετικής πληροφορίας δεν χρειάζεται σχετικό χαρακτηρισμό, αλλά εφόσον συνδέεται και αφορά πληροφορία σχετική με ενδεχόμενο λόγο αποκλεισμού, έχει πάντα την αναγκαία σοβαρότητα, ώστε να στοιχειοθετηθεί ο σχετικός λόγος αποκλεισμού (ΑΕΠΠ 491/2022).

3ος Λόγος απόρριψης: Ο ΟΦ απάντησε λανθασμένα «ΟΧΙ» στο ΕΕΕΣ αντί για το ορθό «ΝΑΙ» προβαίνοντας σε εκτίμηση εκφράζοντας υποκειμενική κρίση αντί για δήλωση του πραγματικού γεγονότος. Ως προς τις αναφορές της προσφεύγουσας ότι: - «γνωστοποιήσαμε στην αναθέτουσα αρχή όλους τους επίμαχους αποκλεισμούς μας, εξηγώντας [...]γιατί απαντήσαμε «ΟΧΙ» στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν η εταιρία μας έχει κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων» (σελ. 23) - «Εξηγούμε για ποιους λόγους απαντήσαμε «ΟΧΙ» στο ερώτημα του ΕΕΕΣ αν η εταιρία μας έχει κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων. ...(σελ. 32) λεκτέα είναι τα εξής: Όπως έχει κριθεί (ΕΑ ΣΤΕ 40/2019) η απάντηση οικονομικού φορέα σε ερώτημα του Ε.Ε.Ε.Σ. αναφορικά με το Μέρος ΙΙΙ («Λόγοι αποκλεισμού») Τμήμα Γ` αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον και δεν είναι αντικείμενο ερωτήματος η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος. Δεν ανάγεται στην προσφεύγουσα να κρίνει, να αξιολογήσει και να εκτιμήσει κατά τη δική

της υποκειμενική κρίση, αν προηγούμενες διαγνώσεις ψευδών δηλώσεων της ή αποκρύψεων έχουν «σοβαρότητα» ή αν ήταν ορθή η κρίση των τότε διαγνώσεων, αλλά οφείλει να υποβάλει ενώπιον της αναθέτουσας και προς κρίση αυτής, το σχετικό πραγματικό ως έχει και να αμφισβητήσει την τυχόν κρίση της τελευταίας, αν τυχόν κατά τη γνώμη του υπαγάγει εσφαλμένα το οικείο πραγματικό σε σχετικό λόγο αποκλεισμού. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα όφειλε να απαντήσει «ΝΑΙ» στο ερώτημα του ΕΕΕΣ εάν έχει κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής και εάν έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, δεδομένου ότι κατά την ημερομηνία υποβολής του ΕΕΕΣ στον παρόντα διαγωνισμό και εντός της επίμαχης τριετίας γνώριζε ότι είχε αποκλειστεί από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες και δη, κατόπιν και κρίσεων της ΑΕΠΠ, ως και επικύρωσης των αποφάσεων που έκριναν τον αποκλεισμό της στις ως άνω διαδικασίες εκ των διοικητικών δικαστηρίων. Συγκεκριμένα και όπως ξεκάθαρα προκύπτει από τον πίνακα των περιπτώσεων αποκλεισμού που προβάλλεται πιο πάνω, ο ΟΦ ... έχει αποκλειστεί οριστικά (με απόφαση Διοικητικού Εφετείου) από τον διαγωνισμό του ... και της ΑΑΔΕ. Επίσης για άλλους διαγωνισμούς εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις όπως και ο ίδιος συνομολογεί. Η προσφεύγουσα όφειλε λοιπόν να απαντήσει θετικά στο οικείο ερώτημα, το οποίο, κατά τα προεκτεθέντα, αναφερόταν σε παρελθοντικά γεγονότα και περαιτέρω να αναφέρει τους διαγωνισμούς από τους οποίους αποκλείστηκε λόγω απόκρυψης στοιχείων (όπως και έκανε στον παρόντα διαγωνισμό) και εκθέτοντας τυχόν ληφθέντα εκ μέρους της σχετικά επανορθωτικά μέτρα, προς άρση του λόγου αυτού αποκλεισμού (ΔΕφΑθ 614/2022). Με την προϋπόθεση ότι ο ΟΦ έχει απαντήσει θετικά («ΝΑΙ») στο σχετικό ερώτημα, καλείται, απαντώντας διαδοχικά στα περαιτέρω ερωτήματα, να παράσχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, προκειμένου η αναθέτουσα Αρχή να διαπιστώσει εν

τέλει, αν συντρέχει ή όχι λόγος αποκλεισμού του από την τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία (ΔΕφΘεσ 96/2022). Κατά την γνώμη της αναθέτουσας, για να μην υποπέσει ο ΟΦ σε σοβαρή ψευδή δήλωση και απόκρυψη στοιχείων, δεν αρκεί η αναφορά στους διαγωνισμούς και στις σχετικές δικαστικές αποφάσεις, αλλά οι δηλώσεις αυτές θα πρέπει να βρίσκονται υπό την σκέπη του «ΝΑΙ» που θα έχει δοθεί νωρίτερα στην οικεία ερώτηση. Είναι αντιφατικό και λανθασμένο η ... να απαντάει «ΟΧΙ», ότι δεν έχει δηλαδή κριθεί ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων, τη στιγμή που όπως καταδείχθηκε όχι μόνο έχει κριθεί ένοχη σε τουλάχιστον 8-9 περιπτώσεις την τελευταία τριετία, αλλά και σε τουλάχιστον 2 εξ αυτών είναι οριστικώς αποκλεισθείσα με ισάριθμες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και ενδεχομένως ο αριθμός αυτός να αυξηθεί όταν εκδοθούν οι εκκρεμείς δικαστικές αποφάσεις. Δεν υφίσταται επομένως λογική συνέχεια και συνέπεια μεταξύ της απάντησης «ΟΧΙ» που έδωσε ο ΟΦ και των γραφόμενων στη συνοδευτική του ΕΕΕΣ υπεύθυνη δήλωση. Όσον αφορά δε τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί μη αιτιολογημένης κρίσης της αναθέτουσας αρχής ότι η συγκεκριμένη απόκρυψη στοιχείων επηρεάζει τη φερεγγυότητά του, ερείδεται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι η αναθέτουσα αρχή διαθέτει διακριτική ευχέρεια να αποκλείσει τον προσφεύγοντα παρά τη συνδρομή στο πρόσωπό του λόγου αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4 της διακήρυξης. Ωστόσο, με τη συμπερίληψή τους στη διακήρυξη, οι περιπτώσεις του όρου 2.2.3.4 έχουν καταστεί υποχρεωτικοί λόγοι αποκλεισμού και επομένως, η αναθέτουσα αρχή, εφόσον διαπιστώσει τη συνδρομή μιας τέτοιας περίπτωσης στο πρόσωπο συμμετέχοντος, υποχρεούται να τον αποκλείσει. Σε κάθε δε περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή με πλήρη, επαρκή και ειδική αιτιολογία προέβη στον αποκλεισμό της προσφεύγουσας.

9. Επειδή σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης, εννοιολογικά ταυτόσημους με τις διατάξεις του αρ. 73 παρ. 4 και επ. του ν. 4412/2016 (αρ. 57 παρ. 4 της Οδηγίας 24/2014/ΕΕ), όπως ισχύει, ορίζεται:

« 2.2.3 Λόγοι αποκλεισμού....

2.2.3.4. Αποκλείεται από τη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, οικονομικός φορέας σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις:,

...(ζ) εάν έχει κριθεί ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2.2.9.2 της παρούσας,

(η) εάν επιχείρησε να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης σύμβασης ή να παράσχει με απατηλό τρόπο παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση. [...]

2.2.3.5. Ο οικονομικός φορέας αποκλείεται σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας σύναψης της παρούσας σύμβασης, όταν αποδεικνύεται ότι βρίσκεται, λόγω πράξεων ή παραλείψεων του, είτε πριν είτε κατά τη διαδικασία, σε μία από τις ως άνω περιπτώσεις.

2.2.3.6. Οικονομικός φορέας που εμπίπτει σε μια από τις καταστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2.2.3.1 και 2.2.3.4, εκτός από την περ. β αυτής, μπορεί να προσκομίζει στοιχεία, προκειμένου να αποδείξει ότι τα μέτρα που έλαβε επαρκούν για να αποδείξουν την αξιοπιστία του, παρότι συντρέχει ο σχετικός λόγος αποκλεισμού (αυτοκάθαρση). Για τον σκοπό αυτόν, ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι έχει καταβάλει ή έχει δεσμευθεί να καταβάλει αποζημίωση για ζημίες που προκλήθηκαν από το ποινικό αδίκημα ή

το παράπτωμα, ότι έχει διευκρινίσει τα γεγονότα και τις περιστάσεις με ολοκληρωμένο τρόπο, μέσω ενεργού συνεργασίας με τις ερευνητικές αρχές, και έχει λάβει συγκεκριμένα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, καθώς και μέτρα σε επίπεδο προσωπικού κατάλληλα για την αποφυγή περαιτέρω ποινικών αδικημάτων ή παραπτωμάτων. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τους οικονομικούς φορείς αξιολογούνται σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα και τις ιδιαίτερες περιστάσεις του ποινικού αδικήματος ή του παραπτώματος. Εάν τα στοιχεία κριθούν επαρκή, ο εν λόγω οικονομικός φορέας δεν αποκλείεται από τη διαδικασία σύναψης σύμβασης. Αν τα μέτρα κριθούν ανεπαρκή, γνωστοποιείται στον οικονομικό φορέα το σκεπτικό της απόφασης αυτής. Οικονομικός φορέας που έχει αποκλειστεί, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, με τελεσίδικη απόφαση, σε εθνικό επίπεδο, από τη συμμετοχή σε διαδικασίες σύναψης σύμβασης ή ανάθεσης παραχώρησης δεν μπορεί να κάνει χρήση της ανωτέρω δυνατότητας κατά την περίοδο του αποκλεισμού που ορίζεται στην εν λόγω απόφαση.

10. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, (C-243/89 σκ 37), αφού απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων και της αρχής της διαφάνειας.

11. Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση της 19ης Ιουνίου 2019, Υπόθεση C-41/18, **Meca Srl**, ECLI:EU:C:2019:507, σκ. 28-32) κρίθηκε ότι «28. κατά το άρθρο 57, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24, «[ο]

αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποκλείουν ή μπορούν να υποχρεώνονται από τα κράτη μέλη να αποκλείουν από τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης σύμβασης οποιονδήποτε οικονομικό φορέα σε οποιαδήποτε από τις καταστάσεις [περί των οποίων γίνεται λόγος στη διάταξη αυτή]». Ως εκ τούτου, από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως προκύπτει ότι η εκτίμηση του κατά πόσον ένας οικονομικός φορέας πρέπει να αποκλειστεί από διαδικασία σύναψης σύμβασης έχει ανατεθεί στις αναθέτουσες αρχές, και όχι σε εθνικό δικαστήριο. Τρίτον, με την παροχή σε κάθε αναθέτουσα αρχή της δυνατότητας να αποκλείει έναν διαγωνιζόμενο από διαδικασία συνάψεως συμβάσεως επιδιώκεται ειδικά να παρασχεθεί στην εν λόγω αρχή η δυνατότητα να αξιολογήσει την ακεραιότητα και την αξιοπιστία καθενός από τους διαγωνιζομένους, όπως μαρτυρούν συναφώς το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχεία γ' και ζ', καθώς και η αιτιολογική σκέψη 101 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ. Συγκεκριμένα, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 42 και 43 των προτάσεών του, **αμφότεροι οι λόγοι αποκλεισμού στηρίζονται σε ουσιώδες στοιχείο της σχέσεως του αναδόχου της συμβάσεως με την αναθέτουσα αρχή, ήτοι την αξιοπιστία του αναδόχου, στην οποία ερείδεται η εμπιστοσύνη της αναθέτουσας αρχής προς αυτόν.** Συνακόλουθα, στην αιτιολογική σκέψη 101, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας εκτίθεται ότι οι αναθέτουσες αρχές έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν τους «οικονομικούς φορείς οι οποίοι έχουν φανεί αναξιόπιστοι», ενώ το δεύτερο εδάφιο της λαμβάνει υπόψη, κατά την εκτέλεση προηγούμενων δημοσίων συμβάσεων, «ανάρμοστη διαγωγή που δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες για την αξιοπιστία του οικονομικού φορέα». Τέταρτον, κατά το άρθρο 57, παράγραφος 5, της οδηγίας 2014/24, οι αναθέτουσες αρχές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν οικονομικό φορέα «ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας», και όχι μόνον αφού ένα δικαστήριο εκδώσει την απόφασή του, πράγμα το οποίο αποτελεί πρόσθετη ένδειξη της βουλήσεως του νομοθέτη της Ένωσης να παράσχει τη δυνατότητα στην

αναθέτουσα αρχή να προβαίνει σε αξιολόγηση σχετικά με τις πράξεις τις οποίες έχει τελέσει ένας οικονομικός φορέας ή τις οποίες αυτός έχει παραλείψει να τελέσει είτε πριν είτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως, σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 57, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας. 32 Τέλος, εάν μια αναθέτουσα αρχή δεσμεύονταν αυτομάτως από μια αξιολόγηση στην οποία προβαίνει τρίτος, θα ήταν πιθανώς δυσχερές να αποδώσει ιδιαίτερη προσοχή στην αρχή της αναλογικότητας κατά το χρονικό σημείο της εφαρμογής των προαιρετικών λόγων αποκλεισμού. Κατά την αιτιολογική σκέψη 101 της οδηγίας 2014/24, όμως, η εν λόγω αρχή συνεπάγεται ιδίως ότι, πριν από τη λήψη αποφάσεως για αποκλεισμό ενός οικονομικού φορέα, μια τέτοια αναθέτουσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον ελάχιστο χαρακτήρα των παρατυπιών που διαπράχθηκαν ή την επανάληψη ελασσόνων παρατυπιών. Πράγματι, η εξουσία εκτιμήσεως που παρέχει το άρθρο 57, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24 στην αναθέτουσα αρχή εξουδετερώνεται από το γεγονός και μόνον ότι ένας υποψήφιος ή ένας διαγωνιζόμενος έχει ασκήσει προσφυγή κατά της λύσεως μιας προηγούμενης δημόσιας συμβάσεως της οποίας ήταν συμβαλλόμενο μέρος, ακόμη και αν η συμπεριφορά του φαίνεται αρκούντως πλημμελής ώστε να δικαιολογεί τη λύση της συμβάσεως.

Περαιτέρω, σύμφωνα με την απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2021, στην υπόθεση C-927/19, **«Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras» UAB**, (τμήμα μείζονος συνθέσεως) ECLI:EU:C:2021:700', σκ. 144-145, κρίθηκε ότι **«Επομένως, στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ αποκλεισθέντος από την ανάθεση σύμβασης υποψηφίου ή προσφέροντος και αναθέτουσας αρχής, το εθνικό δικαστήριο μπορεί να ελέγξει την εκτίμηση της τελευταίας ως προς το αν πληρούνταν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την εφαρμογή ενός από τους προαιρετικούς λόγους αποκλεισμού του άρθρου 57, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24 ως προς τον οικονομικό φορέα στον οποίο ανατέθηκε η σύμβαση και, κατά συνέπεια, να αποκλίνει από την**

εκτίμηση αυτή. Επομένως, αναλόγως της περίπτωσης, το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί υπό αυτή την έννοια επί της ουσίας ή να αναπέμψει προς τούτο την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή ή να την παραπέμψει στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο.

12. Επειδή, με την με αρ. 690/2022 Απόφαση του ΔΕΦ ΑΘ (ΑΚΥΡ) κρίθηκε **ad hoc** ότι « 13. Επειδή, με τα ως άνω δεδομένα, η παράλειψη της αιτούσας να δηλώσει στο επίμαχο πεδίο του ΕΕΕΣ της προσφοράς της, ότι κατά το παρελθόν είχε υποβάλει μη αληθείς δηλώσεις (ανεξάρτητα από το εάν αυτές συνιστούν σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή όχι) ή είχε αποκρύψει πληροφορίες, σχετικά με τη (μη) συνδρομή λόγων αποκλεισμού, στα πλαίσια των επικληθεισών παλαιότερων διαγωνισμών και ότι είχε αποκλειστεί από τους εν λόγω διαγωνισμούς για την αιτία αυτή, αφενός μεν δεν πληροί την αντικειμενική υπόσταση του, κατά τον όρο 2.2.3.4 (περ. στ' και ζ') της Διακήρυξης, λόγου αποκλεισμού καθεαυτόν, αφετέρου δε, εφόσον δεν της αποδόθηκαν χαρακτηριστικά (όπως, δόλιας ή καθ' υποτροπή συμπεριφοράς που πλήττει την αξιοπιστία της) ή συνέπειες (απόκρυψη των ίδιων στοιχείων που δεν είχαν δηλωθεί στους προγενέστερους διαγωνισμούς, αντίστοιχα), που απαιτούνται για την αναγωγή της επίμαχης συμπεριφοράς της [ψευδούς δήλωσης/απόκρυψης στοιχείων κατά τους διαγωνισμούς της ...] σε νόμιμο λόγο αποκλεισμού από τον ένδικο διαγωνισμό (όπως σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα που θέτει εν αμφιβόλω την ακεραιότητά της, κατ' άρθρο 73 παρ.4 περ. θ' του ν.4412/2016, ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια στα πλαίσια προηγούμενης σύμβασης κατ' άρθρο 73 παρ.4 περ. στ' του ν.4412/2016), ούτε, άλλωστε, περί τούτων προεβλήθη σχετική αιτίαση με την ένδικη προδικαστική προσφυγή, η εν λόγω παράλειψη δεν φαίνεται να συνιστά ανακριβή δήλωση κατά την έννοια της παρ. 2.2.3.4 στ. ζ' της Διακήρυξης (και του άρθρου 73 παρ.4 περ. ζ' του ν.4412/2016) και, ως εκ τούτου, προαπόδειξη περί της συνδρομής, στο πρόσωπό της, του αποδιδόμενου λόγου αποκλεισμού (πρβλ. ΕΑ 20/2020, σκ. 14). Κατ' ακολουθίαν, η

προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Ε.Π.Π., με την οποία κρίθηκε κατ' αποδοχή της προδικαστικής προσφυγής της παρεμβαίνουσας, περί άνευ ετέρου αποκλεισμού της αιτούσας, λόγω υποβολής ανακριβούς δήλωσης/ απόκρυψης πληροφοριών για την υποβολή ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψη στοιχείων, σχετικών με την απουσία λόγων αποκλεισμού, σε δύο παλαιότερους διαγωνισμούς της ... και τον αποκλεισμό της από αυτούς για την αιτία αυτή, δεν είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, και οι σχετικοί ισχυρισμοί της κρινόμενης αίτησης είναι βάσιμοι». **(βλ. και Απόφαση 105/2021 (ΑΝΑΣ) ΔΕΦ Θεσ/κης σκ. 11, ad hoc) .**

Με την με αρ. **998/2022** Απόφαση του ΔΕΦΑΘ (ΑΚΥΡ) σκ. 9 (ομοίως ad hoc) κρίθηκε ότι « ουδόλως προβλέπεται ρητά στην διάταξη του άρθρου 73 του ν.4412/2016 και στην ένδικη διακήρυξη ότι η μη δήλωση (ανακριβής δήλωση) εκ μέρους της αιτούσας στο Ε.Ε.Ε.Σ. των αποκλεισμών της και των λόγων αποκλεισμού της σε προηγούμενες διαγωνιστικές, συνιστά αυτοτελή λόγω αποκλεισμού από την παρούσα διαγωνιστική διαδικασία, όπως εσφαλμένα ανήγαγε σε αυτόν την περίπτωση της αιτούσας, η Α.Ε.Π.Π.. Επομένως, δεν συγκροτείται εν προκειμένω η αντικειμενική υπόσταση των λόγων αποκλεισμού που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 73 του ν.4412/2016 (περ. ζ και θ) και στο άρθρο 3.3. ΤΕΥΧΟΣ 1 της ένδικης διακήρυξης, ούτε η μη δήλωση επαρκεί για τη στοιχειοθέτηση κάποιου άλλου λόγου αποκλεισμού που προβλέπεται στις λοιπές παραγράφους του άρθρου 73 του ν.4412/2016. Άλλωστε και οι επικαλούμενες από την Α.Ε.Π.Π. αποφάσεις των Διοικητικών Εφετείων έχουν εκδοθεί επί αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων και δεν έχουν κριθεί κατ' ουσίαν. Κατ' ακολουθία, η προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Ε.Π.Π., περί άνευ ετέρου αποκλεισμού της αιτούσας, λόγω υποβολής ανακριβούς δήλωσης σχετικής με την απουσία αναφοράς των περιπτώσεων και των λόγων αποκλεισμού της για την ίδια αιτία από δύο παλαιότερους διαγωνισμούς, κατά πλειοψηφία δεν είναι νόμιμη και επαρκώς αιτιολογημένη, κατά τους βάσιμους σχετικούς ισχυρισμούς της

κρινόμενης αίτησης. Κατά τη συγκλίνουσα γνώμη του Προέδρου, η εν λόγω κρίση της Α.Ε.Π.Π. δεν είναι νόμιμα αιτιολογημένη. Τούτο, όμως, όχι γιατί, γενικώς και αδιακρίτως, η μη δήλωση (ανακριβής δήλωση) στο Ε.Ε.Ε.Σ. της αιτούσας των αποκλεισμών της και των λόγων για τους οποίους αυτοί χώρησαν σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες δεν συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού από την παρούσα διαγωνιστική διαδικασία, αλλά γιατί η ένδικη απόκρυψη, όπως αιτιολογείται στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν προκύπτει ότι συνιστά λόγο αποκλεισμού της αιτούσας στην παρούσα διαγωνιστική διαδικασία. Ειδικότερα, προκειμένου να συντρέχει μη δήλωση [απόκρυψη] λόγου αποκλεισμού, που έλαβε χώρα σε προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία, απαιτείται να αναφέρονται σαφώς στην απόφαση της Α.Ε.Π.Π. τα σχετικά γεγονότα [που δεν δηλώθηκαν] καθώς και η υπαγωγή τους σε συγκεκριμένο, προβλεπόμενο από το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, λόγο αποκλεισμού. Όμως, στην προκείμενη περίπτωση, δεν παρατίθενται λεπτομερώς τα επικαλούμενα από την Α.Ε.Π.Π. γεγονότα, που συνιστούν κατά την κρίση της σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, συνεκτιμωμένου και ότι οι επιβληθείσες ποινές σε προηγούμενους διαγωνισμούς [πρόωρες καταγγελίες, ποινικές ρήτηρες κλπ] δεν συνιστούν, κατ' αρχήν [όπως συμβαίνει με τις πράξεις επιβολής προστίμου για παράβαση της εργατικής νομοθεσίας], σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα [περίπτ. θ' της παρ.4 του άρθρου 73 του Ν.4412/2016], αλλά σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια, που συνιστά αυτοτελή λόγο αποκλεισμού [περίπτ. στ' της ίδιας παραγράφου].

Με την με αρ. **614/2022 Απόφαση ΔΕΦΑΘ (ΑΚΥΡ)**, ομοίως ad hoc, κρίθηκε ότι « 11. Επειδή, ήδη με την κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, η αιτούσα επαναλαμβάνει τα προβληθέντα με την προδικαστική της προσφυγή, τονίζοντας ότι α) η αμελής παροχή λανθασμένων στοιχείων στο πλαίσιο προηγούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας δεν συνιστά σοβαρή ψευδή δήλωση και δεν εμπίπτει στον λόγο αποκλεισμού της παρ. ζ' της παρ.4 του άρθρου 73

Ν. 4412/2016, β) στον ένδικο διαγωνισμό εφαρμόζεται η νέα μορφή του άρθρου 73 του ν.4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4782/2021, σύμφωνα με την οποία για τον αποκλεισμό του οικονομικού φορέα απαιτείται να έχει κριθεί ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών δηλώσεων, ήτοι να συντρέχει δόλιος σκοπός παραπλάνησης, που δεν προκύπτει εν προκειμένω, γ) με δικαστικές αποφάσεις, που αναγράφονται στο δικόγραφο, κρίθηκε ότι ανάλογη συμπεριφορά της στα πλαίσια άλλων διαγωνισμών ήταν σύμφωνη με τον νόμο και τη διακήρυξη, δ) ουδέποτε αποκλείστηκε από διαγωνιστική διαδικασία ως «ένοχη σοβαρών ψευδών δηλώσεων», ώστε δεν ήταν υποχρεωμένη να αναφέρει τις περιπτώσεις αυτές στο ΤΕΥΔ, ε) μη νομίμως δεν ελήφθη υπόψη η αρχή της αναλογικότητας για τη διαμόρφωση της κρίσης περί αποκλεισμού της, και στ) δεν αιτιολογήθηκε αν η ως άνω συμπεριφορά της επηρέασε την αξιοπιστία και την φερεγγυότητά της. 14. Επειδή, περαιτέρω, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη : 1) τη ρύθμιση της διάταξης 2.2.3.4. ζ' της εν θέματι διακηρύξεως, που αντιστοιχεί στην περίπτωση ζ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016, και συνιστά, με την υιοθέτησή της, υποχρεωτικό λόγο αποκλεισμού από τον παρόντα διαγωνισμό σε περίπτωση διαπίστωσης σοβαρής ψευδούς δήλωσης/απόκρυψης πληροφοριών απαιτούμενων για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού εκ μέρους του συμμετέχοντος, 2) το περιεχόμενο του συγκεκριμένου, σχετικού ερωτήματος του κρίσιμου ΕΕΕΣ, που αποτελεί αναπόσπαστο παράρτημα της εν θέματι διακήρυξης, («ο οικονομικός φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ.».), η **απάντηση στο οποίο θα ήταν άτοπο να ερμηνευθεί ως αφορώσα την τρέχουσα και μόνο διαγωνιστική διαδικασία (ΔΕφΘ 126/2021), 3) ότι, κατά το προτελευταίο εδάφιο του όρου 2.2.3.4. της διακήρυξης, τα πραγματικά περιστατικά που καθιδρύουν λόγους αποκλεισμού, περιλαμβανομένου και**

εκείνου της κρίσιμης περίπτωσης ζ', έχουν περίοδο ενέργειας τρία έτη, 4) τη βαρύνουσα θέση που επέχει το ΕΕΕΣ για τη λειτουργία του θεσμού της προαπόδειξης, σε συνδυασμό με τους όρους 2.2.2.3. και 3.2 της διακήρυξης περί των συνεπειών της υποβολής ανακριβούς ΕΕΕΣ (αποκλεισμός, κατάπτωση εγγύησης συμμετοχής), 5) ότι, όπως έχει κριθεί (ΕΑ ΣτΕ 40/2019) η απάντηση οικονομικού φορέα σε ερώτημα του Ε.Ε.Ε.Σ. αναφορικά με το Μέρος ΙΙΙ («Λόγοι αποκλεισμού») Τμήμα Γ αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον και δεν είναι αντικείμενο ερωτήματος η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος, 6) τον σκοπό θέσπισης των λόγων αποκλεισμού, που συνίσταται στην πληρέστερη δυνατή ενημέρωση της αναθέτουσας αρχής περί της προηγούμενης συμπεριφοράς των συμμετεχόντων, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η συμπεριφορά τους σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες, (το Δικαστήριο) καταλήγει ότι ο επίμαχος, αναθθείς από τη διακήρυξη σε αυτοτελή, λόγος αποκλεισμού αφορά ψευδείς δηλώσεις/αποκρύψεις εκ μέρους του συμμετέχοντος, **οι οποίες έλαβαν χώρα είτε στον τρέχοντα διαγωνισμό είτε σε προηγούμενους διαγωνισμούς.** Ως εκ τούτου, οι οικονομικοί φορείς όφειλαν να δηλώσουν στο προκείμενο ερώτημα του ΕΕΕΣ, που, προφανώς κατά τη διατύπωσή του, αναφέρεται στο παρελθόν, εκείνα τα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών, που μπορούν, κατά τα βασικά χαρακτηριστικά τους, να συγκροτήσουν τον οικείο λόγο αποκλεισμού, περί ψευδούς δηλώσεως/αποκρύψεως. Τέτοια πραγματικά στοιχεία αποτελούν προηγούμενες πράξεις αποκλεισμού έτερων αναθετουσών αρχών, εφόσον αυτές βασίστηκαν σε κρίση περί ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης πληροφοριών στο εκεί υποβληθέν ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, ανεξαρτήτως αν η οικεία κρίση διατυπώθηκε πανηγυρικώς ως εμπύπτουσα στον οικείο λόγο αποκλεισμού ή όχι, και ανεξαρτήτως αν οι αποκρυβείσες εκεί πληροφορίες αφορούσαν τον αυτό ή έτερο λόγο αποκλεισμού. Ενόψει λοιπόν του ότι στην

κρινόμενη υπόθεση από τα προεκτεθέντα έγγραφα προέκυψε ότι α) η αιτούσα, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της και του συμπεριλαμβανόμενου σε αυτήν ΕΕΕΣ (23.2.2021), είχε ήδη αποκλειστεί, κατά τα προεκτεθέντα (σκέψη 8), τουλάχιστον σε τρεις περιπτώσεις προηγούμενων διαγωνισμών εντός της κρίσιμης τριετίας, λόγω ψευδούς δήλωσης/απόκρυψης πραγματικών περιστατικών που σχετίζονταν με την εκεί εξακρίβωση της απουσίας ή μη λόγων αποκλεισμού [σχετικές : η με αριθ. ΔΠΜ-θ/43/2-1-2019 απόφαση του Αναπληρωτή Διευθύνοντος Συμβούλου της ..., η με αρ. 1575(δ)/25.11.2020 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της «....» και η με αρ. 312/27-06-2018 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του ... -... (ΑΔΑ: ...Τ)], β) όλες οι παραπάνω αποφάσεις των αναθετουσών αρχών επικυρώθηκαν από την Α.Ε.Π.Π., κατ'απόρριψη των προδικαστικών προσφυγών της αιτούσας, καμία δε απ' αυτές δεν είχε ακυρωθεί δικαστικώς κατά τον χρόνο υποβολής του κρίσιμου ΕΕΕΣ, ούτε καν ανασταλεί, καθώς η με αρ. 160/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών εκδόθηκε στις 27.4.2021, ήτοι μεταγενέστερα, η αιτούσα ώφειλε αφενός να απαντήσει θετικά στο οικείο ερώτημα, το οποίο, κατά τα προεκτεθέντα, αναφερόταν σε παρελθοντικά γεγονότα, αφετέρου να παραθέσει τις παραπάνω περιπτώσεις αποκλεισμού της, ως πραγματικά περιστατικά, επεξηγώντας ενδεχομένως τους λόγους για τους οποίους, κατά την κρίση της, δεν συνιστούσαν λόγο αποκλεισμού, ή και εκθέτοντας τυχόν ληφθέντα εκ μέρους της σχετικά επανορθωτικά μέτρα, προς άρση του λόγου αυτού αποκλεισμού. Εάν δε η αιτούσα διατηρούσε αμφιβολίες ως προς την έννοια των κρίσιμων όρων της διακήρυξης ή του επίμαχου ερωτήματος του ΕΕΕΣ, είχε τη δυνατότητα να ζητήσει διευκρινίσεις, κατά το άρθρο 2.1.3 της διακήρυξης, ή, εάν διαφωνούσε με τους όρους αυτούς και φρονούσε ότι της προκαλούν βλάβη, να προσβάλει τη διακήρυξη, ενέργειες στις οποίες δεν προέβη, μολονότι γνώριζε εκ των προτέρων τόσο το περιεχόμενο της διακήρυξης και του συμπεριλαμβανομένου σε αυτήν ΕΕΕΣ, όσο και τις πράξεις αποκλεισμού της και την αιτία αυτών σε προηγούμενες διαγωνιστικές

διαδικασίες, τις οποίες είχε προσβάλλει με προδικαστική προσφυγή. Εφόσον, επομένως, η αιτούσα απάντησε ανακριβώς στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ και απέκρυψε τις παραπάνω, κρίσιμες για τη διαπίστωση του επίμαχου λόγου αποκλεισμού (2.2.3.4.ζ') πληροφορίες, η δε αναθέτουσα Αρχή, κατόπιν θεώρησης και εκτίμησης όλων των παραπάνω στοιχείων, τα οποία παρέθεσε στην απόφασή της, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ως άνω ψευδείς δηλώσεις/αποκρύψεις, στις οποίες προέβη η αιτούσα, οδήγησαν στον αποκλεισμό της από προηγούμενους διαγωνισμούς, ήτοι στην δυσμενέστερη δυνατή συνέπεια, ότι, ακόμα, η αιτούσα τελούσε σε γνώση των πραγματικών αυτών στοιχείων, καθώς και ότι αυτό συνέβη επανειλημμένως, ορθώς, νομίμως και με επαρκή αιτιολογία κατέληξε στην ουσιαστική εκτίμηση ότι οι εν λόγω ψευδείς δηλώσεις/αποκρύψεις είχαν «σοβαρό» χαρακτήρα, και έπρεπε να δηλωθούν από την αιτούσα και στο παρόν ΕΕΕΣ. Η κρίση δε αυτή της αναθέτουσας Αρχής έχει, προφανώς, και την έννοια ότι η παράλειψη της αιτούσας να δηλώσει τις ως άνω σοβαρές και κρίσιμες πληροφορίες και στο παρόν ΕΕΕΣ, καθώς και η ανακριβής δήλωσή της ότι είναι σε θέση να επιβεβαιώσει ότι δεν έχουν υπάρξει σε βάρος της κρίσεις περί ψευδών δηλώσεων/αποκρύψεων, συνιστούν και στα πλαίσια του τρέχοντος διαγωνισμού σοβαρή ψευδή δήλωση/απόκρυψη, ήτοι ενέργεια που κλονίζει την αξιοπιστία της συγκεκριμένης συμμετέχουσας ενώπιον της. Από αυτά παρέπεται ότι η αναθέτουσα Αρχή δεν προέβη σε αυτόματο και άνευ ετέρου αποκλεισμό της αιτούσας βάσει των προηγούμενων αποκλεισμών της για τις επίμαχες αιτίες και της παράλειψης αναφοράς αυτών στο παρόν ΕΕΕΣ, αλλά, αυτή, συνεκτιμώντας τα δεδομένα που συνέλεξε, διαμόρφωσε, επί τη βάση νομίμων κριτηρίων, ιδία κρίση περί της σοβαρότητας των δηλώσεων/αποκρύψεων και του, εξ αιτίας αυτής, κλονισμού της φερεγγυότητας της αιτούσας, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου προβαλλομένων με την αίτηση ακύρωσης. Κατόπιν τούτων, νομίμως η ΑΕΠΠ, κατέληξε στην κρίση ότι ήταν νόμιμη και έπρεπε να διατηρηθεί σε ισχύ η οικεία

απόφαση της αναθέτουσας Αρχής, η οποία, αφ'ής στιγμής διαπίστωσε ότι η αιτούσα προέβη σε ψευδή δήλωση και απόκρυψη κρίσιμων στοιχείων, που ενείχαν σοβαρό χαρακτήρα, ώφειλε κατά δέσμια αρμοδιότητα σύμφωνα με τη διακήρυξη και τον νόμο να αποκλείσει την αιτούσα (ΣΕ ΕΑ 40/2019) μη καταλειπομένου πεδίου εφαρμογής της γενικής αρχής της αναλογικότητας (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 233/2020, 769/2011). Εξάλλου, απορριπτέος τυγχάνει και ο επικουρικός ισχυρισμός της αιτούσας ότι θα έπρεπε πριν τον αποκλεισμό της να κληθεί να παράσχει σχετικές διευκρινίσεις, κατ'εφαρμογή του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, ώστε να είναι σε θέση η αναθέτουσα αρχή να αξιολογήσει την αξιοπιστία της. Και τούτο, διότι, όπως έχει κριθεί παρεμφερώς (ΣΕ 753,4/2020, ΕΑ 91/2020 σκ. 10, 23/2020), η κατά τον χρόνο υποβολής του ΕΕΕΣ εκδηλούμενη συμπεριφορά του διαγωνιζομένου, η οποία συνιστά τον ως άνω αυτοτελή λόγο αποκλεισμού λόγω ψευδούς δηλώσεως/αποκρύψεως κρίσιμων πληροφοριών διά του ΕΕΕΣ, δεν δύναται να αναιρεθεί μεταγενεστέρως, με την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων ή διευκρινίσεων σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στη συμπεριφορά αυτή. Ενώ, εξάλλου, δοθέντος ότι η αιτούσα, αίροντας επικαίρως τις τυχόν νομικές της αμφιβολίες διά της υποβολής διευκρινιστικού ερωτήματος, είχε τη δυνατότητα να δηλώσει στο ΕΕΕΣ τις οικείες πληροφορίες μαζί με τις κατά την κρίση της σχετικές εξηγήσεις, λεπτομέρειες και επανορθωτικά μέτρα, δεν δύναται να αξιώνει εκ των υστέρων την υπέρ αυτής εφαρμογή της διαδικασίας κλήσεως του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, ως ίσχυε τον κρίσιμο χρόνο, η λειτουργία του οποίου δεν έγκειται στη αναπλήρωση ή διευκρίνιση μη νομίμως ή με ανακριβές περιεχόμενο υποβληθεισών δηλώσεων του ΕΕΕΣ (πρβλ ΕΑ 237/2021, ΣτΕ 827/2019 επτ. σκ. 24, Ε.Α. 248/2020 σκ. 10, πρβλ. ΣτΕ 1490/2019 επτ. σκ. 25). Ενώ, τέλος, εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι εξ ουδενός στοιχείου προέκυψε ότι ανετράπη κάποιο από τα ουσιαστικά αιτιολογικά ερείσματα της αποφάσεως της αναθέτουσας και, ακολούθως της Α.Ε.Π.Π., περί μη αποδοχής της προσφοράς της αιτούσας». Παρεμφερής είναι

και η Ακυρωτική Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης με αρ. 214/2022, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση ακύρωσης του προσφεύγοντος, εκδοθείσα σε συνέχεια της με αρ. 105/2021 απόφασης αναστολής του ιδίου Δικαστηρίου με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση του εδώ προσφεύγοντος.

13. Επειδή το αρ. 2.2.3.4 περ.ζ (εννοιολογικά ταυτόσημο με το αρ. 73 παρ. 4 περ. ζ του ν. 4412/2016, όπως ισχύει), αφορά σε δυνητικό λόγο αποκλεισμού, ο οποίος καθίσταται υποχρεωτικός εφόσον περιληφθεί στα έγγραφα της σύμβασης, ως εν προκειμένω, με στόχο να αποθαρρύνει τους οικονομικούς φορείς από το να παρέχουν ψευδείς πληροφορίες σε σχέση με τις προϋποθέσεις και απαιτήσεις συμμετοχής τους στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης. Κατά μείζονα δε λόγο, μετά την εισαγωγή νέων κανόνων για την προκαταρκτική απόδειξη με την Οδηγία 2014/24/ΕΕ και την υποχρεωτική χρήση του ΕΕΕΣ (βλ. και Κανονισμό 2016/7) -που αποτελεί τυποποιημένο έντυπο-, κρίνεται ιδιαιτέρως σημαντική η διασφάλιση της ακρίβειας των πληροφοριών που οι οικονομικοί φορείς περιλαμβάνουν σε αυτό. Στον ως άνω λόγο αποκλεισμού, δεν καθορίζονται με σαφήνεια οι περιπτώσεις υπό τις οποίες θα μπορούσαν να κριθούν “σοβαρές” οι ψευδείς δηλώσεις κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται από την αναθέτουσα αρχή. **Αυτές κρίνονται ad hoc (κατά περίπτωση)**, λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις, καθώς και τυχόν επαναλαμβανόμενη τέλεση της συγκεκριμένης συμπεριφοράς (βλ. και Κατευθυντήρια Οδηγία με αρ. 20 της ΕΑΑΔΗΣΥ). Ωστόσο, η αναθέτουσα αρχή δεν δύναται να κρίνει τη σοβαρότητα τους εάν ο ίδιος ο οικονομικός φορέας δεν παράσχει τη σχετική πληροφορία, ανεξαρτήτως της δικής του νομικής εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 776/2018 σκ.60, και μεταξύ άλλων ΣτΕ 753 και 754/2020, ΔΕΦΑΘ Α614/2022). Επομένως, ο ίδιος ο ευνοϊκός υπέρ και των οικονομικών φορέων θεσμός της προκαταρκτικής απόδειξης και των (τυχόν) επανορθωτικών μέτρων, πλήττεται και ματαιώνεται ως προς τον

σκοπό του, όταν οι οικείες αποκρυφθείσες, παραληφθείσες ή αναληθώς δηλούμενες πληροφορίες σχετίζονται με περίπτωση η οποία αν ήταν γνωστή θα δύνατο να οδηγήσει σε αποκλεισμό του φορέα από τη σύναψη της σύμβασης δια πληρώσεως λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 του Ν. 4412/2016, αφού ειδικώς σε αυτές τις περιπτώσεις διακινδυνεύεται η σύναψη σύμβασης, και δη εις βάρος κατάλληλων και νομίμως μετεχόντων στη διαδικασία ανάθεσης σύμβασης άλλων φορέων. Για το λόγο αυτό άλλωστε στον Κανονισμό 2016/7 περί καθιέρωσης του ΕΕΕΣ, άμεσης και δεσμευτικής ισχύος του ως προς όλα τα μέρη, στο Παράρτημα Ι ρητά αναγράφεται ότι «Οι οικονομικοί φορείς είναι δυνατόν να αποκλείονται από τη διαδικασία προμήθειας ή να υπόκεινται σε δίωξη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο σε περιπτώσεις σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά τη συμπλήρωση του ΕΕΕΠ(Σ)». Ως εκ τούτου, η εκ μέρους ενός οικονομικού φορέα αναληθής δήλωση, αλλά και απόκρυψη σχετικών πληροφοριών, οι οποίες δύνανται ή ενδέχεται να στοιχειοθετήσουν, καταλήξουν ή να ερμηνευτούν από την αναθέτουσα αρχή ως λόγοι αποκλεισμού, συνιστούν αυτοτελείς λόγους κήρυξης της προσφοράς ως απαράδεκτου και αποκλεισμού του οικονομικού φορέα (ΣΕ 753 και 754/2020 και ad hoc Απόφαση ΑΕΠΠ 263/2020 του 7^{ου} Κλιμακίου).

Περαιτέρω, μετά την τροποποίηση του ν. 4412/2016 με το ν. 4782/2021, και καταρχήν του αρ. 79, προβλέφθηκε η δυνατότητα κατάθεσης διευκρινιστικής του ΕΕΕΣ ΥΔ εκ μέρους των οικονομικών φορέων, ομοίως κατατεθείσας κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς, με αποτέλεσμα (οι οικονομικοί φορείς) να έχουν πλέον νομίμως τη δυνατότητα διευκρίνησης και παράθεσης στοιχείων βάσει των οποίων, ανεξαρτήτως δήλωσης στο ΕΕΕΣ περί συνδρομής λόγου αποκλεισμού και των πραγματικών γεγονότων που ενδέχεται να τον στοιχειοθετήσουν, κατά τη δική τους εκτίμηση τυχόν ο οικείος λόγος δεν συντρέχει στο πρόσωπο τους. Άλλωστε η περίπτωση των «σοβαρών» ψευδών δηλώσεων, κρίνεται ad hoc, από την εκάστοτε

αναθέτουσα αρχή η οποία δεν δεσμεύεται αυτομάτως από την κρίση έτερης αναθέτουσας αρχής (βλ. και απόφαση ΔΕΕ Meca), την οποία ωστόσο οφείλει να δηλώσει ο οικονομικός φορέας μη δυνάμενου νομίμως να «προαποφασίσει» τη μη συνδρομή του και να απαντήσει αρνητικά, πολλώ δε μάλλον όταν ο αποκλεισμός του έχει καταστεί τελεσίδικος ως εν προκειμένω.

14. Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, ο προσφεύγων στο από 08.06.2022 ΕΕΕΣ του στο ερώτημα: *Ο οικονομικός φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ) δεν ήταν σε θέση να υποβάλει, χωρίς καθυστέρηση, τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από την αναθέτουσα αρχή ή τον αναθέτοντα φορέα, και δ) έχει επιχειρήσει να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής ή του αναθέτοντα φορέα, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης σύμβασης ή να παράσχει εξ αμελείας παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση;», **απάντησε ΟΧΙ.** Στην ομοίως από 08.06.2022 διευκρινιστική Υπεύθυνη Δήλωση του ΕΕΕΣ του, κατ' άρθρο 79 ν. 4412/2016, όπως ισχύει, ανέγραψε ότι «...Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις (3) , που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 22 του Ν. 1599/1986, δηλώνω υπεύθυνα, ως νόμιμη εκπρόσωπος της Εταιρείας – ότι δύναται να παρασχεθούν διευκρινίσεις για οποιοδήποτε ζήτημα απαιτηθεί από την Αναθέτουσα Αρχή. Στην εταιρία έχουν επιβληθεί οι πράξεις επιβολής προστίμου: (οι οποίες δεν έχουν αποκτήσει τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ): α. Η υπ' αριθμ. .../24-5-2018 (86807/86813/87127/24-5-2018) πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας της Λάρισας, για την οποία έχει κατατεθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Λάρισας η ΠΡ 261 /28-6-2018 εμπρόθεσμη δικαστική*

προσφυγή μας. β. Η υπ' αριθμ. 347763/4-10-2018 πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας ... Τομέα ..., για την οποία έχει κατατεθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης η ΠΡ 4214 /19-11-2018 εμπρόθεσμη δικαστική προσφυγή μας. γ. Η υπ' αριθμ. 375762/23-10-2018 πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας Ανατολικού Τομέα Αθηνών, για την οποία έχει κατατεθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών η ΠΡ10837/27-11-2018 εμπρόθεσμη δικαστική προσφυγή μας. δ. Η υπ' αριθμ. 447726/05-12-2018 πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας Ανατολικού Τομέα Αθηνών, για την οποία έχει κατατεθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών η ΠΡ11643/11-12-2018 εμπρόθεσμη δικαστική προσφυγή μας. ε. Η υπ' αριθμ. 439340/29-11-2018 πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας Ν. Ιωνίας, για την οποία έχει κατατεθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών η ΠΡ11825/12-12-2018 εμπρόθεσμη δικαστική προσφυγή μας. Στ. Η υπ' αριθμ. 364444/12-9-2019 πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας Άνοιξης, για την οποία έχει κατατεθεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών η ΠΡ13525/30-09-2019 εμπρόθεσμη δικαστική προσφυγή μας. Στην εταιρία μας επιβλήθηκε η υπ' αριθμ. 484819/29-11-2019 πράξη επιβολής προστίμου από την Επιθεώρηση Εργασίας Ν.Ιωνίας η οποία έχει χαρακτηριστεί ως χαμηλή σημαντικότητας. Για τις ανωτέρω πράξεις έχει παρέλθει η διετία από την επιβολή τους σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 του Ν.3863/2010 σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Ν.4412/2016 όπως ισχύουν.

Με την 10η/11-4-2018 απόφαση του ΔΣ ... καταγγέλθηκε η σύμβαση φύλαξης που εκτελούνταν από 25/8/2016. Με την 61/2018 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (σε συμβ.) αποφασίστηκε η αναστολή της ανωτέρω απόφασης του νοσοκομείου ως προς όλο το σκεπτικό της (απόφαση αναστολής από το ΔΕφ. ΠΕΙΡΑΙΑ). Τελικώς, με την απόφαση 13η /10-05-2018 θέμα 1ο το ΔΣ του ... «...» αποφάσισε την ανάκληση της ανωτέρω απόφασης (10η/11-4-2018) και την συνέχιση από την εταιρία μας της καταγγελλθείσας σύμβασης η οποία εκτελέστηκε προσηκόντως μέχρι τη λήξη της 24/8/2018 (απόφαση 13η/10-5- 2018 του ΓΝΜ ...). Παρόλο που έχει παρέλθει η τριετία,

θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε ότι στην εταιρία είχαν επιβληθεί πρόστιμα (το τελευταίο πριν τρία έτη) από το ..., τα οποία ήταν χαμηλού ύψους για ήσσονος σημασίας παραβάσεις της εκτελούμενης σύμβασης, ύψους 100€, 200€, 300€, 1.000€, πλην όμως έχουμε ασκήσει προσφυγή κατά όλων των επιβληθέντων προστίμων και εκκρεμεί η εκδίκασή τους. Η σύμβασή μας δεν καταγγέλθηκε ποτέ, πληρωθήκαμε όλη τη σύμβαση και επεστράφη η εγγυητική καλής εκτέλεσης. Για τις ανωτέρω παραβάσεις του ..., απορριφθήκαμε από δύο διαγωνισμούς της ... το 2018, διότι δεν τις είχαμε εκ παραδρομής αναφέρει στους τότε δύο διαγωνισμούς. Ουδέποτε εκ τότε δεν μας επιβλήθηκαν παρόμοιες κυρώσεις διότι τηρούμε αποτελεσματικό σύστημα εποπτείας των έργων και αποφεύγουμε εγκαίρως την τέλεση οποιασδήποτε πλημμέλειας κατά την εκτέλεση των συμβάσεων.

Για τις ανωτέρω πράξεις έχει παρέλθει η τριετία από την επιβολή τους σύμφωνα με το άρθρο 2.2.3.4. της διακήρυξης

Σας αναφέρω ότι σε προγενέστερους διαγωνισμούς του Δήμου ... – Πανοράματος, του Πανεπ. Δυτικής Μακεδονίας, της ..., του Αττικό Μετρό είχε απορριφθεί η εταιρία μας για ανακρίβεια στο ΕΕΕΣ της γεγονός το οποίο κρίθηκε με τις υπ. 105/2021 Δ.Εφ.Θες/κης και 160/2021 Δ.Εφ. Αθήνας [επί αιτήσεων αναστολής] ότι δεν συνιστά λόγο αποκλεισμού από μεταγενέστερους διαγωνισμούς ούτε οποιασδήποτε μορφής παράπτωμα το οποίο θα πρέπει να αναφέρεται στο ΕΕΕΣ της εταιρίας μας σε άλλες διαγωνιστικές διαδικασίες. Για τον ίδιο λόγο εξαιτίας φερόμενης ανακρίβειας του ΕΕΕΣ απορρίφθηκε η εταιρία μας και από άλλες διαγωνιστικές διαδικασίες, όπως στην ΜΟΔ ΑΕ, πλην όμως με την 690/2022 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών [επί αίτησης ακύρωσης] κρίθηκε ομοίως ότι ορθώς δήλωσε η εταιρία μας στο ΕΕΕΣ της τα απαιτούμενα στοιχεία και ότι δεν συντρέχει ουδείς λόγος αποκλεισμού. Αντιθέτως, με την 614/2022 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών [επί αίτησης ακύρωσης] κρίθηκε, κατ' απόκλιση από την νεότερη 690/2022 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ότι η

εταιρία μας όφειλε να δηλώνει στο ΕΕΕΣ και στα οικεία συνοδευτικά έγγραφα τις τυχόν απορρίψεις της από άλλες διαγωνιστικές διαδικασίες. Το ίδιο έκρινε και η 998/2022 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ήτοι ότι δεν δηλώθηκε ουδέν ψευδές γεγονός. Διαφορετικά έκριναν και η 115/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσ/νίκης [σε συμβ] για διαγωνισμό του ... και η 214/2022 απόφαση του ΔΕφετείου Θεσσαλονίκης για διαγωνισμό του Πανεπ. Δυτικής Μακεδονίας, ενώ άλλες διαγωνιστικές διαδικασίες εκκρεμούν στα δικαστήρια ή στην ΑΕΠΠ. Δια της παρούσης υπεύθυνης δήλωσης μας, διευκρινιστικώς προς την αρνητική απάντησή μας στο ΕΕΕΣ [δεδομένου ότι κατά την άποψή μας και σύμφωνα με τις περισσότερες δικαστικές αποφάσεις δεν υπέπεσε η εταιρία μας σε καμία ψευδή δήλωση στο παρελθόν, ώστε να πρέπει να αναφερθεί στο παρόν ΕΕΕΣ, και επειδή εντούτοις υπάρχει διαφοροποίηση των δικαστικών σχηματισμών για το ακριβώς όμοιο αυτό ζήτημα, σας ενημερώνουμε για τα ανωτέρω γεγονότα συνοπτικώς, θεωρώντας ότι η εταιρία μας ανταποκρίνεται πλήρως στην υποχρέωση αναφοράς όλων των στοιχείων της επαγγελματικής συμπεριφοράς της και είμαστε στη διάθεσή σας για κάθε επιπλέον διευκρίνιση. Σε κάθε περίπτωση, ενόψει των ανωτέρω, η εταιρία μας δεν ενήργησε με πρόθεση ή δόλο, εφόσον πρόκειται για ένα τέτοιο πολύπλοκο ζήτημα, για το οποίο η πλειοψηφία των αποφάσεων δεν μας αποδίδει ουδεμία μομφή. Η εταιρία μας παραταύτα γνωστοποιεί τα ανωτέρω στην Αναθέτουσα Αρχή και είναι στη διάθεσή σας για παροχή οποιασδήποτε διευκρίνισης, αναφορικά με τον τρόπο συμπλήρωσης του ΕΕΕΣ της καθώς και για να αιτιολογήσει τις απαντήσεις που έδωσε. Τέλος δηλώνω ότι η εταιρία διαθέτει τα στοιχεία και έγγραφα που αποδεικνύουν ότι πληροί όλα τα κριτήρια επιλογής που θέτει η Διακήρυξη και θα προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία στην Αναθέτουσα Αρχή εφόσον αναδειχθεί προσωρινός ανάδοχος, μετά την αποστολή της σχετικής πρόσκλησης σε αυτήν από την Αναθέτουσα Αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 103 του Ν. 4412/2016, καθώς και σε οποιοδήποτε

χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κρίνει η αναθέτουσα αρχή ότι αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας.».

Στο σημείο αυτό διευκρινίζεται ότι με προγενέστερες δικαστικές αποφάσεις κατόπιν αιτήσεων **αναστολής** του προσφεύγοντος για παρεμφερείς λόγους κρίθηκε ότι η ανακριβής δήλωση οικονομικού φορέα στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ στα πλαίσια προηγούμενου διαγωνισμού σχετικά με τη συνδρομή λόγων αποκλεισμού δεν εμπίπτει στα στοιχεία που συγκροτούν τη αντικειμενική υπόσταση του λόγου αποκλεισμού της παρ. 4 περ. ζ αρ. 73 ν. 4412/2016, [βλ. ΔΕΦΑΘ 160/2021 (εκδοθείσα 27.04.2021) και Απόφαση με αρ. 105/2021 ΔΕΦΘΕΣ (εκδοθείσα 06.07.2021)]. Οι έτερες αποφάσεις που επικαλείται με την προσφυγή του και βάσει των οποίων έγινε δεκτή η αίτηση **ακύρωσης** του, εκδόθηκαν από το ΔΕΦΑΘ στις 30.03.2022 και 18.05.2022, με αρ. 690 και 998/2022, αντίστοιχα, ενώ οι ακυρωτικές αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκε το αίτημα του είναι οι: ΔΕΦΑΘ 614/2022 και ΔΕΦΘΕΣ 214/2022, οι οποίες εκδόθηκαν στις 23.03.2022 και 29.04.2022, αντίστοιχα. ΜΕ την δε ΔΕΦΘΕΣ 214/2022, εξαφανίσθηκε η με αρ. 105/2021 απόφαση αναστολής, ως άνω αναφερόμενη.

15. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι:

α) το άρθρο 73 του ν.4412/2016, προβλέπει ότι για τον αποκλεισμό του οικονομικού φορέα απαιτείται να έχει κριθεί ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών δηλώσεων, που δεν προκύπτει εν προκειμένω, καθόσον ουδέποτε αποκλείστηκε από διαγωνιστική διαδικασία ως «ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων», άλλωστε στην παρούσα διαδικασία δήλωσε το σύνολο των οικείων περιπτώσεων στην διευκρινιστική ΥΔ και ουδέν απέκρυψε, β) υφίσταται αμφισημία στο ΕΕΕΣ πρωτίστως ως προς το αν οι σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή αποκρύψεις πληροφοριών πρέπει να προκύπτουν μόνον από τη συγκεκριμένη ή και από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες αλλά και ως προς το τι καθιστά μία ψευδή δήλωση «σοβαρή», ώστε να απαιτείται να αναφερθεί στο συγκεκριμένο πεδίο του ΕΕΕΣ, γ) παρανόμως δεν ελήφθη

υπόψη η αρχή της αναλογικότητας για τη διαμόρφωση της κρίσης περί αποκλεισμού του, ε) δεν αιτιολογήθηκε από την προσβαλλόμενη αν η ως άνω συμπεριφορά του επηρέασε την αξιοπιστία και την φερεγγυότητα του και ζ) ότι, σε κάθε περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή όφειλε να του ζητήσει διευκρινίσεις ως προς τη συμπλήρωση του ΕΕΕΣ κατ' άρθρο 102 ν. 4412.2016 καθόσον στη συμπληρωματική διευκρινιστική ΥΔ ανέφερε το σύνολο των σχετικών αποφάσεων αποκλεισμού του και τις εκδοθείσες έως τούδε Δικαστικές Αποφάσεις.

Εν προκειμένω λαμβάνοντας υπόψη : 1) τη ρύθμιση της διάταξης 2.2.3.4. ζ' της εν θέματι διακήρυξης, που αντιστοιχεί στην περίπτωση ζ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016, όπως ισχύει και συνιστά, με την υιοθέτησή της, υποχρεωτικό λόγο αποκλεισμού από τον επίμαχο διαγωνισμό σε περίπτωση διαπίστωσης σοβαρής ψευδούς δήλωσης/απόκρυψης πληροφοριών απαιτούμενων για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού εκ μέρους του συμμετέχοντος, 2) το περιεχόμενο του συγκεκριμένου, σχετικού ερωτήματος του ΕΕΕΣ, που αποτελεί αναπόσπαστο παράρτημα της εν θέματι διακήρυξης, («ο οικονομικός φορέας επιβεβαιώνει ότι: α) έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ.».), η **απάντηση στο οποίο θα ήταν άτοπο να ερμηνευθεί ως αφορώσα την τρέχουσα και μόνο διαγωνιστική διαδικασία (ΔΕΦΘ 126/2021), απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος περί ασάφειας του επίμαχου ερωτήματος**, 3) ότι, κατά το προτελευταίο εδάφιο του όρου 2.2.3.4. της διακήρυξης, τα πραγματικά περιστατικά που καθιδρύουν λόγους αποκλεισμού, περιλαμβανομένου και εκείνου της κρίσιμης περίπτωσης ζ', έχουν περίοδο ενέργειας τρία έτη, 4) τη βαρύνουσα θέση που επέχει το ΕΕΕΣ για τη λειτουργία του θεσμού της προαπόδειξης, σε συνδυασμό με τους όρους

2.2.2.3. και 3.2 της διακήρυξης περί των συνεπειών της υποβολής ανακριβούς ΕΕΕΣ, 5) ότι, όπως έχει κριθεί (ΕΑ ΣτΕ 40/2019) η απάντηση οικονομικού φορέα σε ερώτημα του Ε.Ε.Ε.Σ. αναφορικά με το Μέρος ΙΙΙ («Λόγοι αποκλεισμού») Τμήμα Γ αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον και δεν είναι αντικείμενο ερωτήματος η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος, 6) τον σκοπό θέσπισης των λόγων αποκλεισμού, που συνίσταται στην πληρέστερη δυνατή ενημέρωση της αναθέτουσας αρχής περί της προηγούμενης συμπεριφοράς των συμμετεχόντων, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η συμπεριφορά τους σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες (βλ. σκ. 11 της παρούσας απόφαση ΔΕΕ Meca όπου κρίθηκε ότι η *βούληση του νομοθέτη της Ένωσης είναι να παράσχει τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή να προβαίνει σε αξιολόγηση σχετικά με τις πράξεις τις οποίες έχει τελέσει ένας οικονομικός φορέας ή τις οποίες αυτός έχει παραλείψει να τελέσει είτε πριν είτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως, σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 57, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας*), προκύπτει ότι ο επίμαχος, αναχθείς από τη διακήρυξη σε αυτοτελή, λόγος αποκλεισμού, αφορά ψευδείς δηλώσεις/αποκρύψεις εκ μέρους του συμμετέχοντος, **οι οποίες έλαβαν χώρα είτε στον τρέχοντα διαγωνισμό είτε σε προηγούμενους διαγωνισμούς** (ad hoc ΔΕΦΑΘ Α614/2022 σκ. 14). Ως εκ τούτου, οι οικονομικοί φορείς **οφείλουν να δηλώσουν στο προκείμενο ερώτημα του ΕΕΕΣ, εκείνα τα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών, που μπορούν, κατά τα βασικά χαρακτηριστικά τους, να συγκροτήσουν τον οικείο λόγο αποκλεισμού, περί ψευδούς δηλώσεως/αποκρύψεως. Τέτοια πραγματικά στοιχεία αποτελούν προηγούμενες πράξεις αποκλεισμού έτερων αναθετουσών αρχών, εφόσον αυτές βασίστηκαν σε κρίση περί ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης πληροφοριών στο εκεί υποβληθέν ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, ανεξαρτήτως αν η οικεία**

κρίση διατυπώθηκε πανηγυρικός ως εμπίπτουσα στον οικείο λόγο αποκλεισμού ή όχι, απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος περί του ότι από τις προηγηθείσες διαδικασίες δεν απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι κρίθηκε ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών ψευδών δηλώσεων και ανεξαρτήτως αν οι αποκρυβείσες εκεί πληροφορίες αφορούσαν τον αυτό ή έτερο λόγο (ο.π ad hoc ΔΕΦΑΘ Α614/2022 σκ. 14).

16. Επειδή, σε συνέχεια των εκτεθέντων στις σκέψεις 14 και 15 της παρούσας, προκύπτει ότι ο προσφεύγων, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του και του συμπεριλαμβανόμενου σε αυτήν ΕΕΕΣ μετά της διευκρινιστικής ΥΔ, είχε αποκλειστεί εντός της κρίσιμης τριετίας, από δύο διαγωνισμούς με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ήτοι από τον Διαγωνισμό της ... και του ... (ΔΕΦΑΘ 614/22.03.2022 και ΔΕΦΘΕς 214/29.04.2022), λόγω ψευδούς δήλωσης/απόκρυψης πραγματικών περιστατικών που σχετίζονταν με την εκεί εξακρίβωση της απουσίας ή μη λόγων αποκλεισμού. Επομένως, δοθέντος ότι κατά τον χρόνο υπογραφής του ΕΕΕΣ του και της ΥΔ, ίστατο ισχυρή η απόφαση απόρριψης της προσφοράς του λόγω ψευδών δηλώσεων του αρ. 73 παρ. 4 περ. ζ, γεγονός το οποίο προφανώς και γνώριζε, άλλωστε, είχε ασκήσει προδικαστική προσφυγή και στη συνέχεια αίτηση αναστολής/ακύρωσης, ο προσφεύγων, **ανεξαρτήτως της δικής του νομικής εκτίμησης ή της δικής του πεποίθησης νομιμότητας** (ή μη), όφειλε, σε κάθε περίπτωση, να απαντήσει **θετικά** στο οικείο ερώτημα του ΕΕΕΣ, ως βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή, απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος. Εάν δε ο προσφεύγων, όπως ομοίως βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή, διατηρούσε αμφιβολίες ως προς την έννοια των κρίσιμων όρων της διακήρυξης ή του επίμαχου ερωτήματος του ΕΕΕΣ, είχε τη δυνατότητα να ζητήσει διευκρινίσεις, κατά το άρθρο 2.1.3 της διακήρυξης, ή, εάν διαφωνούσε με τους όρους αυτούς και φρονούσε ότι του προκαλούν βλάβη, να προσβάλει τη διακήρυξη, ενέργειες στις οποίες δεν προέβη, μολονότι γνώριζε εκ των προτέρων τόσο το περιεχόμενο της

διακήρυξης και του συμπεριλαμβανομένου σε αυτήν ΕΕΕΣ, όσο και τις αποφάσεις αποκλεισμού του και την αιτία του σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες οι οποίες μάλιστα είχαν κριθεί οριστικά με απόρριψη της αίτησης ακύρωσης.

ΩΣΤΟΣΟ, ο προσφεύγων στην διευκρινιστική του ΕΕΕΣ του ΥΔ παρέθεσε, μεταξύ άλλων, περιπτώσεις αποκλεισμού του για το λόγο αυτό, ως πραγματικά περιστατικά, επεξηγώντας τους λόγους για τους οποίους, κατά την κρίση του, δεν συνιστούν λόγο αποκλεισμού, και συγκεκριμένα διευκρινίζοντας την **αρνητική** εκ μέρους του δήλωση, με αποτέλεσμα **στην παρούσα διαδικασία** να μην δύναται **καταρχήν** να θεμελιωθεί η αντικειμενική υπόσταση του λόγου αποκλεισμού της περίπτωσης του αρ. 2.2.3.4 περ. ζ της διακήρυξης. Άλλωστε, επιχείρησε να επεξηγήσει για ποιους λόγους δεν θεωρεί ότι συντρέχει στο πρόσωπο του ο οικείος λόγος, δηλαδή την εκ μέρους του αρνητική απάντηση, ανεξαρτήτως βασιμότητάς τους, χωρίς να προκύπτει **καταρχήν** ότι στέρησε από την αναθέτουσα αρχή κρίσιμη πληροφορία. Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι, με την με αρ. 614/22.03.2022 Απόφαση του ΔΕΦΑΘ (ο.π) τούτο αναγράφεται, ήτοι, ότι όφειλε να δηλώσει εκείνα τα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο προηγούμενων διαγωνισμών, που μπορούν, κατά τα βασικά χαρακτηριστικά τους, να συγκροτήσουν τον οικείο λόγο αποκλεισμού, περί ψευδούς δηλώσεως/αποκρύψεως και αυτό προκύπτει ότι έπραξε καταρχήν ο προσφεύγων. Επομένως, η **αρνητική απάντηση στο ΕΕΕΣ του προσφεύγοντος που κατέθεσε στον παρόντα επίμαχο διαγωνισμό, δεν** δύναται από μόνη της να θεωρηθεί ότι εντάσσεται στην περίπτωση σοβαρής ψευδούς δήλωσης, ή απατηλής, άλλωστε, όπως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή *«Δεν υφίσταται επομένως λογική συνέχεια και συνέπεια μεταξύ της απάντησης «ΟΧΙ» που έδωσε ο ΟΦ και των γραφόμενων στη συνοδευτική του ΕΕΕΣ Υπεύθυνη Δήλωση»* και τούτο διότι η λανθασμένη απάντηση είναι πρόδηλη. Ειδικότερα, οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής θα κρίνονταν

βάσιμοι υπό το προγενέστερο καθεστώς εφόσον ο προσφεύγων περιοριζόταν σε αρνητική απάντηση στο ΕΕΕΣ του (στην τρέχουσα διαδικασία), και δεν κατέθετε την διευκρινιστική ΥΔ, περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω σε συνέχεια τροποποίησης του αρ. 79 του ν. 4412/2016 με το αρ.27 του ν. 4782/2021, με αποτέλεσμα να προκύπτει **καταρχήν** ότι δεν δύναται να κριθεί ένοχος εκ προθέσεως σοβαρών απατηλών δηλώσεων, κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής στην παρούσα διαδικασία.

ΩΣΤΟΣΟ, θα ήταν **άτοπο να θεωρηθεί ότι η δυνατότητα που παρέχεται πλέον στους οικονομικούς φορείς να παρέχουν διευκρινήσεις επί των δηλωθέντων στο ΕΕΕΣ**, αποτελεί βάση παροχής αποσπασματικών πληροφοριών υπό το «πέπλο» του «συνοπτικά αναφέρουμε» ή παρόμοιες εκφράσεις, εφόσον εν τοις πράγμασι αποκρύπτει πραγματικά περιστατικά τα οποία ενδέχεται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της επιλογής του, όπως το πλήθος των διαδικασιών από τις οποίες αποκλείσθηκε για το λόγο αυτό. Ομοίως άτοπο θα ήταν **να θεωρηθεί ότι ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού καταλαμβάνει μόνο την τρέχουσα διαδικασία**, και όχι **παρελθούσες** όπου λαμβάνονται υπόψη αποκλεισμοί που έλαβαν χώρα κατά την προηγούμενη 3ετία (βλ. σκ. 15 της παρούσας).

Εν προκειμένω, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, αλλά και βάση του πίνακα που εκπόνησε η αναθέτουσα αρχή με τις οικείες απόψεις της ο προσφεύγων απορρίφθηκε πλειστάκις από προηγούμενες διαδικασίες (για τον ίδιο λόγο), και συγκεκριμένα σε εννέα (9) περιπτώσεις, ούτως στοιχειοθετείται η υποτροπή, τις οποίες και δεν ανέφερε στο σύνολο τους, παρά μόνο αορίστως αναφέρθηκε σε έτερες αποφάσεις απόρριψης που εκκρεμούν στο δικαστήριο χαρακτηρίζοντας τα ως «υπόλοιπες», δηλαδή με τα εκ μέρους του διευκρινισθέντα προκύπτει ότι δικαιώθηκε στην πλειοψηφία των

περιπτώσεων, γεγονός που δεν ισχύει, και δεν ανέφερε τον αριθμό των οικείων αποκλεισμών, που αφορά σε επαναλαμβανόμενη, καθ' υποτροπή πλημμέλεια, γεγονός που προφανώς και κατανοεί.

Ειδικότερα, βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή ότι βάσει των εκ μέρους του προσφεύγοντος δηλωθέντων στην ΥΔ στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση του λόγου αποκλεισμού της περ. 2.2.3.4 περ. ζ και συγκεκριμένα επαναλαμβανόμενων αποκλεισμών του σε προγενέστερες διαδικασίες, για τον ίδιο λόγο, εν προκειμένω (βλ. ΔΕΦΑΘ 614/2022, και ΔΕΦΘΕΣ 214/2022), δύο εκ των οποίων κρίθηκαν οριστικά (βλ. ΔΕΦ ΑΘ 614/2022 και ΔΕΦΘΕΣ 214/2022), αλλά και έτερες στις οποίες δεν αναφέρθηκε, απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος (βλ. και ΔΕΦΑΘ 614/2022). Άλλωστε, καταρχήν η ΕΑΔΗΣΥ και το Δικαστήριο στη συνέχεια, μπορεί να ελέγξει την εκτίμηση της αναθέτουσας αρχής ως προς το αν πληρούνταν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την εφαρμογή ενός από τους προαιρετικούς λόγους αποκλεισμού του άρθρου 57, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24 [βλ. σκ. 11 απόφαση ΔΕΕ Klaipedos του 2021 και κατά συνέπεια να αποκλίνει από αυτήν, απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος. Το δε γεγονός ότι έχει ασκήσει προσφυγή κατά απόφασης απόρριψης του, ουδόλως συνεπάγεται ότι δεν οφείλει να την/τις αναφέρει καθόσον όπως κρίθηκε από το ΔΕΕ στην απόφαση MECA (βλ. σκ. 11 της παρούσας), αν ήθελε γίνει δεκτή η εν λόγω θεώρηση *«η εξουσία εκτιμήσεως που παρέχει το άρθρο 57, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24 στην αναθέτουσα αρχή εξουδετερώνεται από το γεγονός και μόνον ότι ένας υποψήφιος ή ένας διαγωνιζόμενος έχει ασκήσει προσφυγή κατά της λύσεως μιας προηγούμενης δημόσιας συμβάσεως της οποίας ήταν συμβαλλόμενο μέρος, ακόμη και αν η συμπεριφορά του φαίνεται αρκούντως πλημμελής ώστε να δικαιολογεί τη λύση της συμβάσεως»*.

17. Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω, προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή εμπεριστατωμένα κατέληξε στο ότι αφορά σε επαναλαμβανόμενη

πλημμέλεια του προσφεύγοντος, προβαίνοντας σε σχετική καταγραφή των οικείων αποκλεισμών του προσφεύγοντος (βλ. σχετικό πίνακα της αναθέτουσας αρχής σελ 8-9 των απόψεων της), απορριπτόμενων των ισχυρισμών του προσφεύγοντος ότι δεν απορρίφθηκε στο σύνολο των περιπτώσεων από αναθέτουσα αρχή αλλά από την ΑΕΠΠ ήδη ΕΑΔΗΣΥ, και τούτο διότι, ουδόλως ισχυρίζεται ότι οι οικείες αναθέτουσες αρχές προσέβαλαν την κρίση της ΑΕΠΠ, ως νομίμως εδύνατο βάσει του αρ. 372 ν. 4412/2016, παρά μόνο την αποδέχθηκαν, πολλώ δε μάλλον δεν το αποδεικνύει, τις οποίες και δεν ανέφερε.

Περαιτέρω, η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι κλονίσθηκε η αξιοπιστία του προσφεύγοντος ο οποίος «ελέγχθηκε τουλάχιστον εννιά (9) φορές για παραβίαση του λόγου αποκλεισμού του άρθρου 73 παρ. 4 περ. ζ του ν.4412/2016 την τελευταία τριετία δεν δύναται να αποτελεί «μεμονωμένο περιστατικό»... Και αν οι δύο εξ αυτών νομικά «εξαφανίστηκαν» μετά την απόρριψή τους από το ΔΕφΑθ, οι άλλες δύο κατέστησαν οριστικές με δικαστική απόφαση, σε δύο περιπτώσεις απορρίφθηκε η αίτηση αναστολής, ενώ για τις υπόλοιπες – για όσες η ΑΑ διαθέτει στοιχεία - αναμένεται η δικαστική απόφαση. **Καταρρίπτεται επομένως και ο ισχυρισμός του ΟΦ περί «συντριπτικής πλειοψηφίας των δικαστικών αποφάσεων» που είναι υπέρ του.** η Αποκεντρωμένη Διοίκηση ... χαρακτηρίζει ως «ΣΟΒΑΡΕΣ» τις ψευδείς δηλώσεις του ΟΦ, λαμβάνοντας την επαναλαμβανόμενη τέλεση της συγκεκριμένης συμπεριφοράς (καθ' υποτροπή), όπως αυτή εναργώς προκύπτει από μια απλή επισκόπηση του ανωτέρω πίνακα. Ως προς την αξιοπιστία της προσφεύγουσας αυτή αφενός προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής της συνολικής συμπεριφοράς της σε σχέση με τη συνδρομή ή μη λόγων αποκλεισμού του και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού [πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 40/2019, ΔΕφΑθ 998_2022 (...), ΔΕφΘεσ 115/2021 (απόφαση αναστολής)], αφετέρου η αξιοπιστία ενός οικονομικού φορέα αποτελεί ιδιότητα που δεν αποτυπώνεται μόνο στιγμιαίως,

αλλά αναγκαστικά εκτείνεται χρονικά σε όλη τη διάρκεια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και συνακόλουθα, στις προηγούμενες συμμετοχές του σε διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης (βλ. ΑΕΠΠ 812/2021 επικυρωθείσα με την με αρ. 214/2022 Απόφαση ΔΕΦΘΕΣ κατόπιν αίτησης ακύρωσης του προσφεύγοντος) και συγκεκριμένα της εκ του νόμου 3ετίας. Επομένως, η αναθέτουσα αρχή αιτιολόγησε νομίμως την κρίση της, με ποιο τρόπο, δηλαδή, βαρύνει στην κρίση της η έκδοση των δικαστικών αποφάσεων που επικαλείται, αλλά και ότι υφίστανται και έτερες περιπτώσεις τις οποίες κατέγραψε κατόπιν ίδιας έρευνας, ως και ότι στην παρούσα διαδικασία, ο προσφεύγων ισχυρίσθηκε ότι δικαιώθηκε από την πλειοψηφία των εκδοθεισών αποφάσεων (έως τον χρόνο κατάθεσης του ΕΕΕΣ και της ΥΔ), περίπτωση που δεν συνέτρεχε, εμμένοντας, μάλιστα στο ότι «σύμφωνα με τις περισσότερες δικαστικές αποφάσεις δεν υπέπεσε η εταιρία μας σε καμία ψευδή δήλωση στο παρελθόν», παρέχοντας εν τοις πράγμασι και στον παρόντα διαγωνισμό πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση. Συναφώς, η αναθέτουσα αρχή εξέτασε βάσει των κρίσιμων στοιχείων αν πρόκειται για σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια του εν λόγω οικονομικού φορέα και με νόμιμη αιτιολογία έκρινε αν έχει κλονιστεί η σχέση εμπιστοσύνης που πρέπει να τη συνδέει μαζί του ενόψει της υπό ανάθεση σύμβασης (πρβλ. απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2019, C-267/18, Delta Antrepriza de Constructii și Montaj 93 SA κατά Compania Nationals de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA και ΔΕΦΑΘ 1715/2022), απορριπτόμενων των ισχυρισμών του προσφεύγοντος ότι δεν υπάρχει το στοιχείο του δόλου/πρόθεσης διότι καλόπιστα έθεσε την απάντηση «ΟΧΙ» συμμορφούμενος με τις δικαστικές αποφάσεις, και συγκεκριμένα ως αλυσιτελώς προβαλλόμενων, καθόσον εν προκειμένω, το ΟΧΙ του ΕΕΕΣ προφανώς έπρεπε να είναι «ΝΑΙ», αλλά διότι τα εκ μέρους του δηλωθέντα στην διευκρινιστική ΥΔ δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα βάσει της

διαμορφωθείσας κατάστασης κατά το χρόνο υποβολής τους, και ενδέχεται να επηρεάσουν την κρίση της αναθέτουσας αρχής, ομοίως απορριπτόμενων των ισχυρισμών του ότι η αναθέτουσα αρχή είχε την ευχέρεια και την υποχρέωση, πριν να απορρίψει την προσφορά του, να τον καλέσει σε παροχή εξηγήσεων, δυνάμει της διάταξης του άρθρου 102 ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 42 Ν.4782/2021, και τούτο διότι η κατά τον χρόνο υποβολής του ΕΕΕΣ εκδηλούμενη συμπεριφορά του διαγωνιζομένου, η οποία συνιστά τον ως άνω αυτοτελή λόγο αποκλεισμού λόγω ψευδούς δηλώσεως/αποκρύψεως κρίσιμων πληροφοριών, δεν δύναται να αναιρεθεί μεταγενεστέρως, με την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων ή διευκρινίσεων σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στη συμπεριφορά αυτή (ΔΕΦΑΘ 614/2022, ΣΤΕ 753,4/2020, ΕΑ 91/2020 σκ. 10, 23/2020), ήτοι, δεν δύναται να αξιώνει εκ των υστέρων την υπέρ του εφαρμογή της διαδικασίας κλήσεως του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, όπως ισχύει, η λειτουργία του οποίου δεν έγκειται στη διευκρίνιση μη νομίμως ή με ανακριβές περιεχόμενο υποβληθεισών υπευθύνων δηλώσεων (πρβλ ΕΑ 237/2021, ΣΤΕ 827/2019 επτ. σκ. 24, Ε.Α. 248/2020 σκ. 10, πρβλ. ΣΤΕ 1490/2019 επτ. σκ. 25), δηλαδή εάν εν προκειμένω γίνονταν δεκτοί οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού θα καθίσταντο κενός περιεχομένου. Επομένως, κρίνονται απορριπτέοι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος και γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

18. Επειδή, γίνεται δεκτή η εισήγηση.

19. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, το αίτημα της κρινόμενη Προδικαστικής Προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

20. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, το παράβολο που κατέθεσε ο προσφεύγων, πρέπει να καταπέσει βάσει των άρθρων 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ/τος 39/2017.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 1 Νοεμβρίου 2022 και εκδόθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Αικατερίνη Ζερβού

Μαρία Κατσαρού